

SIAM INTER COMICS

COPY RIGHT • ลิขสิทธิ์ถูกหืออ

Satoru Noda

70un

2
viewcartoon.com

mu:
an:
su
15a

ตอนที่ 8 วิ่งหนี

กิน
กระต่าย
กินเถอะ

“บี
ความหมายว่า
สิ่งเล็กๆ
ที่ร้องอึช”

พวกเรา
เรียก
กระต่าย
ว่าอิเซโปะ

ดอก
หนึ่ดอก
แล้วเอามาทำ
อิหาหับ
ร่วมกับ
เนื้อชนิดอื่น
หรือ
เคี้ยวใน

กระตูก
อัน
ตรงหู
ก็กิน
นะ

ไม่มี
ส่วนที่
ใช้ประโยชน์
เลยนะ
เนี่ย

อิเซโปะ
มีส่วนที่
กินได้น้อย
เมื่อเทียบกับ
ความใหญ่
ของมัน
เลยจะเอา
มาทำ
อิหาหับ

ออก
มาแล้ว!
อิทา
กาญู

รู๊มิซทำไม
กระต่ายเอ๊ะ
ดิมีสีตั้งแต่เฉพาะ
ตรงปลายหูมัน...
มีตำนาน
ที่เล่าสืบต่อกันมา
ในหมู่พวกเรา
ด้วยละ

เพราะเหตุนั้น
กระต่าย
จึงหลอกกวาง
แล้วสืบเปลี่ยน
กับชายองตัวเอง

กวางที่
พอรู้ตัว
ว่าถูกหลอก
ก็ขว้าง
คบเพลิง
ที่มอดแล้ว
ใส่กระต่าย

และสามารถ
วิ่งบนหิมะ
ได้อย่าง
รวดเร็ว
จนมนุษย์
ก็ไม่สามารถ
จับได้

กาลครั้ง
หนึ่ง
นาน
มาแล้ว
กวางมีขา
ที่เหมือน
กระต่าย

สรุป
ข้อคิด
จาก
เรื่องนี้
คือ

“ถ้า
ไม่โลกมาก
ก็ไม่จำเป็นต้องหนี”
อย่างนี้
สิ:

นี่...
สรุปคือ
ถ้าไม่มี
หูสีดำแล้ว
เป็นสีขาวล้วน
ทั้งหมดจะไม่โดน
เจอในหิมะและ
ไม่กลายเป็น
ซีเทาพบ
แบบนี้

คบเพลิง
นั้น
ไปโดน
ตรงหูเข้า
จึงกลายเป็น
สีดำ
จนถึง
ทุกวันนี้

อย่างนี้
ได้ขา
อันแสน
สะดวกมา
ก็ไม่มี
ประโยชน์

ใส่บุงคุดะ
(ต้นหอมเกี้ยวจะ)
ที่หุบและตากแห้ง
มาผสมลงไป
ในเนื้อ
เพื่อให้เป็น
เครื่องเทศ

เป็นเห็ด
ที่เก็บมา
ตั้งแต่
ปีก่อน
แล้วก็
ตากไว้

เห็ดเอโสะ
มัดสีทาเกะ
กับ
เห็ดโอชิโร
อิชิเมจิ

ซู่ ซู่ ซู่
ซู่ ซู่ ซู่
ซู่ ซู่ ซู่

ความ
หอม
ของเห็ด
เอโสะมัด
สีทาเกะ
ก็เยี่ยม
กลิ่นของ
ต้น
หอมเกี้ยว
จะทำให้
ความอยาก
อาหาร
เพิ่มขึ้น

ซู่ ซู่ ซู่
ซู่ ซู่ ซู่
ซู่ ซู่ ซู่

อร่อย
เลียนน้อย
กล่องกอ
กว่ากระรอก
ชะอึก

ซู่ ซู่

จะกิน
แล้วนะ
ครับ

ซู่

แต่ถ้า
ใส่เต้าเจี้ยว
ลงไปมันจะมี
เข้ากันได้
มั๊ยนะจ้าน

คุณ
อาซีจ๊ะ
ที่จริง
แบบนี้
ก็อร่อยดี
อยู่แล้ว
ละนะ

อาท...
ช่างกาย
อบอุ่น
พื้น
คืนชีพ
แล้ว

เต้าเจี้ยว
คืออะไร
?

หวอ
|

ลอง
ใส่
ตุลิต

คิดจะเอา
ให้มันกับเรอะ
ฮือโง่โง่กับ
เห็ดขาก

บอกว่า
ไม่ใช่
โง่เต้า
ลองกินตุลิต
อร่อยนะ

ไม่ใช่
อึเพี้ย

ไม่ใช่
ซะหน่อย
เต้าเจี้ยว
ค่าชหาก

อึ
!!

สุกไม่
มันมัน
โอโห:
ไม่ใช่
เรอะ

โอ
โหมะ
?

อึ
!!

ฮินนา
ฮินนา

หุบ
ปาก

ซัด

อาน...
คนญี่ปุ่น
นี่ต้อง
เต้าเจี้ยว
จริงๆ
ด้วยแะะ

อืม
อร่อย
เข้ากันได้ดี
อย่างที่
คิดเลย

อย่าพูด
เหมือน
คนจีน
เป็นพวก
โรคจิต
แบบนั้นสิ

ทว่า
กับอ๊แล้ว
มีความสุขด้วย
ผู้ชายคนนี้

แต่ก็จะใช้
ไพร่อก่า
ที่คนอื่น
ขุดไว้
เหมือนกัน

หมี
สีน้ำตาล
จะขุด
ไพร่อกใหม่
ด้วยตัวเอง

บีนนี่เอง
หมีสีน้ำตาล
ก็คงใช้อยู่
เหมือนกัน

จาก
ตรงนั้นลงไป
อีกหน่อย
จะมีไพร่อก
จากช่อง
ต้นไม้ใหญ่

ทำไม
ต้องเป็น
ฉัน?

อยู่ด้านหลัง
ต้นไม้ที่แน่น
ไปคูชิ
สุกิไม่ได้

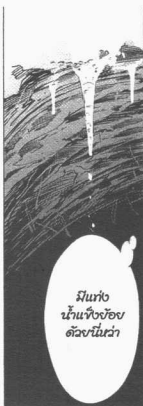
นายพราน
ที่นัก
ประสบการณ์
จะรู้จักไพร่อก
พวกนี้ดี

ถ้าตรง
ทางเข้า
มีแห่ง
น้ำแข็ง
ย่อย

หรือ
กลืนคว่ำก็
เป็นไปได้สูง
ว่ามี
หมีสีน้ำตาล
อยู่

เข้าไป
เทียบอะไร
สักก็ได้

มีน้ำ
น้ำแข็งแข็ง
ตัวงันนี่ว่า

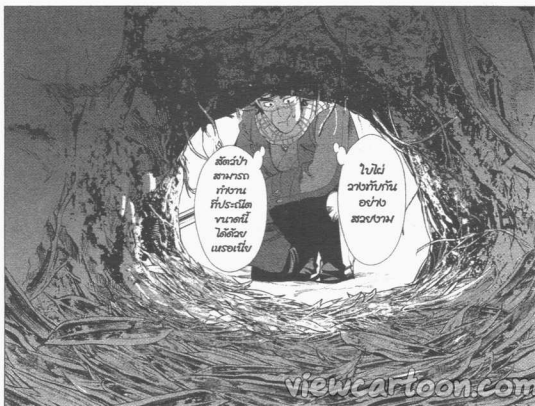
ตั้งแต่
นั้นมา
ก็เกลียด
หมีสินน้ำตาล
ไปเลย

ไม่..
จะตายกัน
นิดหน่อย
มันแค่ช่วย
ชีวิตเฉยๆ
เข้าไปนอน

มันคงยัง
หลับสนิท
อยู่สินะ?
แบบว่า
จำศีล
เหมือนนก

ถ้าทำ
เสียงดัง
มันจะกระโจน
ออกมา

คิดว่า
สามารถ
ทำงาน
ที่ประเนต
ขนาดนี้
ได้ด้วย
แรงนี้

ไป
วางกับกัน
อย่าง
สวยงาม

ตอกเสานักขวางไว้ที่ปากทางเข้ารู

พอหมื่นที่หวาดระแวงมันโผล่หน้าออกมาจากช่องระหวางเสาก็ยิงลูกธนูอาบยาพิษใส่

จะจับมัย?

จับยังงใจ?

น่าจะมีนะ

เป็นยี่สิบห้าบาท?

ว่า "หมื่นสีน้ำตาลจะไม่ข้ามบุษย์ที่เข้ามาในรูเด็ดขาด"

มีคำพูดที่พูดสืบทอดกันมาในหมู่ชาวโอรุ

แต่พ่อของจิบก้าวหาญมาก เขากำลูกธนูอาบยาพิษแล้วมุดเข้าไปในโพรง

จัดการหมื่นสีน้ำตาลได้ด้วยตัวคนเดียว

ไม่กินหมื่นสีน้ำตาลตอนนี้คงไม่ถึงกับอดตายหรอก

พวกเขาจะต้องจับนักโทษตัวอันตรายอยู่

ไม่เอาเด็ดขาด

ไปกันเถอะ

น่าจะสิ้น
ตกลงมา
คนเดียว
มากกว่า
มัน

ก็ไม่คิด
ว่าคนอย่าง
สิบลตรีโสภาจะถูก
นายพรานปล่อย
เล่นงานเอาได้
หรือจน
แต่อาจจะรู้
อะไรก็ได้

ปล่อย
นาย
พราน
ชาวโอรุ
รี

ผู้ชายสวม
รองเท้าบูท
กับเด็ก
รองเท้า
หนังกวาว

กองไฟ
ที่เพิ่ง
จะเก็บ
เข้าที่

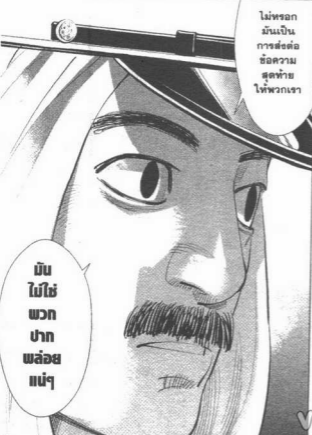
เลย
รวบรวม
แรงทั้งหมด
เขียน
ตัวหนังสือ
ด้วยนิ้ว
ออกมา

แต่ว่า
ค้างแตก
จนพูด
ไม่ได้

ได้สติ
คืนมา
แค่
ครึ่งเดียว

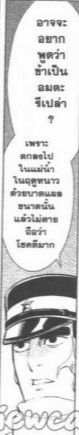

แล้ว
อาการ
เป็นยังไง
?

ไม่หรอก
มันเป็น
การส่งต่อ
ข้อความ
สุดท้าย
ให้พวกเรา

มัน
ไม่ใช่
พวก
ปาก
พล่อย
แน่ๆ

อาจจะ
อยาก
พูดว่า
ข้าเป็น
อมตะ
จีเปล่า
?

เพราะ
ตกลงไป
ในแม่น้ำ
ในฤดูหนาว
ด้วยบาดแผล
ขนาดนั้น
แล้วไม่ตาย
ถือว่า
โชคดีมาก

“อมตะ”

ถ้าใส่เกลือ
ในมันผสมอง
แล้วกิน
จะอร่อยมาก

หมี
สีน้ำตาล
นี่อร่อยมั๊ย
?

อะไร
เหรอ
คุณ
อาฮิชิปะ
?

มัน
อะไรนะ
สนุกไม่ได้

ตรงนั้น
มีอะไร
ซ่อนแถม
อยู่

แถวๆ
ที่พวกเรา
พักอยู่จนถึง
เมื่อเช้า

พอ
แล้ว

พอ
รู้ตัว
ก็หนี
ไปเลย

กล้อง
ส่อง
ทางไกล

แย่แล้ว
!
ขึ้นบัน
:

กระดานลี้
ที่เรียกว่า
“แบบเกาะ
คาระฟูโต”
หรือ
“แบบรัสเซีย”นี้
ที่ด้านหลัง
จะมี
หนอตแมวน้ำ
แปะอยู่

เพราะชน
ที่เรียงตัว
ย่อนทาจจึงมี
ประสิทธิภาพสูง
ตอนที่บิน
บนทางลาดเอียง
ทำให้ไม่จำเป็น
ต้องเดินเอียงๆ
แต่เดินตรงๆ
ได้เลย

ประมาณ
ไปหน่อย
จนไม่ได้
วางกับตัก
อะไรไว้เลย
!

2 มี 3...
ไม่สิ
4คน
!

มี
กี่คน
?

กำลัง
ลงมา
ด้วย
ความเร็ว
ที่สูงมาก
!

แน่ล่ะ...
บนศีรษะมันถึง
ร่องรอย
สะกดตาไว้
สัดไม่หลุด
แน่

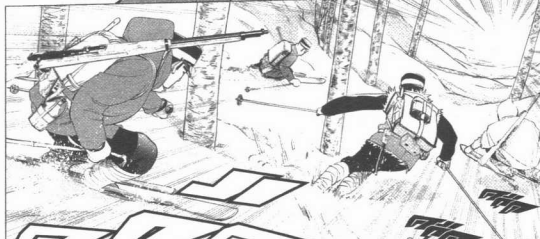
เดี๋ยว
ต้องโดน
ยับระยะทาง
เข้ามาแน่!
ทำยังไงดี
?

ตอนที่ 9 จนตรอก
viewcartoon.com

หนีผ่าน
ทอไผ่
เร็ว
สุดไม้ไผ่

รอยเท้า
มันจะไม่เด่นขึ้นมา
ทำให้ตามรอย
ได้ช้าหน่อย

คุณอาชิริปะ
เราต้องแยก
เป็นสองทาง

พวกมัน
ต้องตาม
รอยเท้าของ
ผู้ใหญ่แน่

หนี
พ้น
แหว
แบบนี้

คุณ
อาชิริปะ:
...

เก็บ
รอยสัก
หนือบนบุษย์
นี้ไว้
ไว้

สมมติ
ถ้าคุณ
อาชิริปะ:
โดนจับได้

ถ้าจับ
เก็บไว้
ต้องโดนฆ่า
ตรงนั้นแน่

มัน
ไม่ใช่
พวกที่จะฆ่า
กระที่องเด็ก

อย่าขัดขืน
พวกมัน
มันย่นตีตเดียว
ส่งให้พวกมัน
ไปเลย!
แกล้ง
ทำเป็น
ไม่รู้เรื่อง
อะไร
ทั้งนั้น

.....

จะเป็น
ใครก็ได้
ไม่สำคัญ

สำหรับ
คุณฮาซึริปะแล้ว
แค่ขอให้ช่วย
เจอทองก็พอ

ทำตาม
ที่ฉันพูดนะ
เข้าใจมั๊ย
?

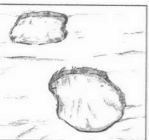

สุกโมโต

อย่าคิดสู้
กับเจ้าพวกนั้นนะ
เดี๋ยวจะถูกฆ่า

ฉันคือ
"สุกโมโต
คนอมตะ"
นะ

เจอแล้ว
ทางนี้

มีร่องรอย
แหวก
กอหญ้า

ส่วน
ที่เหลือ
ตาม
มา

ดีละ
เด็กให้
ทานิกาคิ
จัดการ

เด็ก
ไปทาง
นั้น

แยก
เป็น
สอง
ทาง
ครับ

รอยเท้า
ของเด็ก
หายไป
ตรงนี้

“หยุด
เท้า”
ริ

ฉลาด
จริงๆ

แต่ฉัน
เป็นพราน
มาหากินแห่ง
ภาคอีสาน
โดยกำเนิด

เห็น
การหยุด
รอยเท้า
ของเด็ก
มาไม่รู้
กี่ครั้งแล้ว

ลงมาเถาะ
ฉันไม่อยาก
ทำให้บาดเจ็บ

สัตว์อย่างนี้
จะเหยียบรอยเท้า
ของตัวเอง
อย่างระวัง
แล้วเดินถอยหลัง
เพื่อหลบหนี
จากผู้ตามรอย

กระโดด
ไปที่กอไผ่
ใกล้ๆ นี้

เปลือกของ
ต้นสนเอไซ:
ที่ถูกลอก
ตกลงมา
มันยังใหม่

เข้าใจ
ภาษาญี่ปุ่นมั๊ย
คุณหนู?

คุสุรา ชิชิม
โอสาว โอรุ ชิ
โอมาระ วาเอ
(แปล ผู้ชาย
ที่อยู่ด้วยกัน
เอาชื่อใส่ในซุบ
แล้วก็กิน)

ไม่ไหวแฮะ
ไม่รู้เรื่อง
เลย

“อย่าขัดขืน
พวกมัน
มันแต่ชนิดเดียว
ส่งให้พวกมัน
ไปเลย”

ไม่จับกิน
หรือก็น่า
ลงมาเด้อะ

ตามไป
ก็ไม่รู้เรื่อง
สินีเย

คนที่
ใส่หมวกทหารนั้น
เป็นพี่ชายของเธอ?
หรือพ่อของเธอ?

ฉันมีธุระ
กับคน
ที่พา
เธอมา

ว่ากันว่า
ใน
สงคราม
ญี่ปุ่น
จีน
มีชาวเผ่า
โชนู
ร่วม
ไปด้วย
๑๖ คน

ทำไม
เด็ก
ถึงมี
ไอนี้อยู่
?

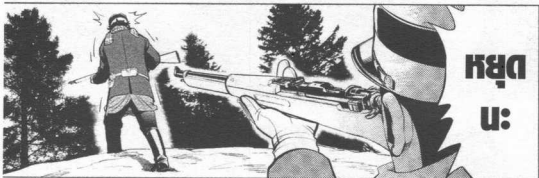
นี่มัน...
หรือว่า

วาง
ธนู
นั้นลง

แล้วให้
เด็กโอนู
ที่ชำนาญ
ภูเขาแถวนี้
นำทางให้

ฉัน
ชิงกวาส
ที่ถูกห้าม
ไว้

ทำไม
นะเหรอ

พวกคุณ
มาจับ
นายพราน
ไซมัยละ
?

สับสน
แะะ

อืม

หน้าตา
แบบนั้น
เคยเห็นที่
โรงพยาบาล
สงคราม
ในทสึวซุน

พรรคพวก
ของเรา
ถูกโจมตี
ที่โกด้า
แฉวนั้น

เห็นคน
นำของฮัย
บ้ามัย

ไม่เจอ
ใคร
เลยนะ

“สุกิมไต้
คนอมตะ”

สุกิมไต้
ที่สังกัด
อยู่กองพล
ที่หนึ่ง

“อมตะ”
ที่ว่ำนั้บ

สุกิมไต้
คนอมตะ

หมอนี่
คือ

คนที่โจมตี
สิบตรีโอภาตะ
คือแกไข่ม้อย?
สุกิมไต้

จะไม่ให้เหยียด
ที่รอยวงปีของ
ต้นไม้ยังคงคงอยู่
เพราะในระหว่าง
ที่หุบเนื้อ
โยชอระต้นไม้อัน
จะถูกสับละเอียด
แล้วป้อนลงไป
ในเนื้อ

วัตถุดิบ
ที่แข็ง
และ
กลั่น
ไม่แรง
อย่างไม้
ต้นโอ๊ค
เท่านั้น
!

สิ่งที่
เหมาะ
ต่อการทำ
ชิกาทึบ
คือ

เด็กสาว
ไม่ยอม
ให้เศษไม้
ใส่ลงไปใน
ชิกาทึบ...
!!

อิกาทานิ
(เหยียด
สำหรับ
หั่นเนื้อ)

ตอนที่ 10 เติมพัน

หมอบ
ลง
เดี่ยวนี้

ทั้งสองคน
อย่าเข้าไป
ใกล้เกินไป

นั่น
"สุกโมโต"
คนอมตะ"นะ
มีใบจะทำ
อะไรบ้าง
ก็ไม่รู้

หมอบลง
แล้วเอาสองมือ
ประสานกันไว้
ข้างหลัง

ก็บอกให้
หมอบใจเล่า
สุกโมโต
!

น่า
รำคาญ

ยิ่งที่เข้า
ทั้งสองข้าง
เลย

พ่อ
ก็พูด
สิวะ!

ปิดโร่เว็ช!
เข้ามต:
นะโเว็ช
!

แต่ถ้า
มิชโตนหัว
แล้วตาย
หาที่
ขึ้นมา
จะถาม
อะไร
ไม่ได้
เลยนะ
ครับ

ไม่:
ข้างมัน
ยิงเลย

ใช้ควมรม
ให้มัน
ออกมา
ดีกว่ามั้ง

หนึ
ลจรู
ไปแล้ว

นา
?

อ
ไม่ได้
เลย

ถ้า
เป็นตวงรือ
ต้องไม่ตาย
ใช่มีล:
?

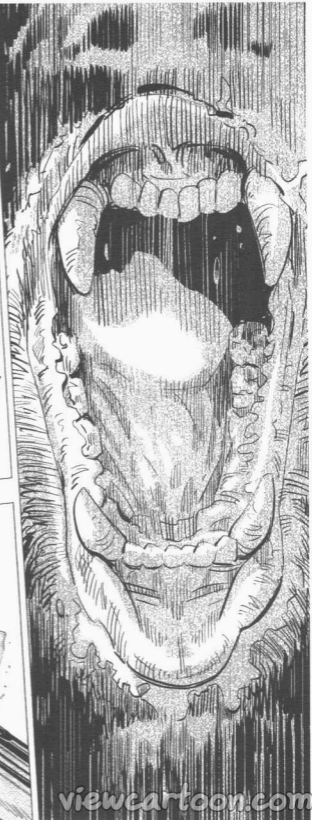
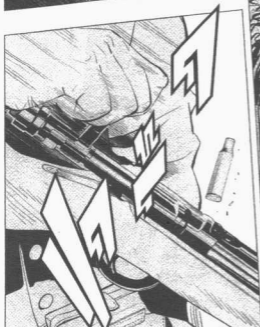
พวกเรา
ก็ลอง
พิสูจน์ดู
ซะเลยสิ

เชื่อก
ไม่ได้

ผู้ชายทุเรศ
สุกโม่โต
คนอมตะ
ที่ถูกเรียกว่า
เทพอสูร
คนนี้

จะว่าไป
นี่มัน
รูอะไร
เพรช
ครับ

ใจเย็นๆ
เจ้าหมิ

แกล่ง
ตาย
ก็ไม่มีย
ประโยชน์

ถ้าเจอ
หมิสี่น้ำตาล
การหันหลัง
แล้ววิ่งหนี
เป็นการกระทำ
ที่ฆ่าตัวตาย

คุณปู่
ขอจดเงิน
ที่ทำงาน
เผาถ่าน
บนภูเขา
สอนไว้

แต่ให้
อยู่นิ่งๆ
ไม่ขยับ
แล้วพูดคุย
อย่าง
เยือกเย็น

ปัง
ปัง

ที่ยืนขึ้น
ไม่ใช่
เพื่อโจมตี

แต่เพื่อ
ตรวจเช็ค
ความปลอดภัย
ว่าไม่มีศัตรูอื่น
นอกจากเขา
แล้ว

รอให้
ความโกรธ
สงบลงไปเอง
โดยไม่ต้อง
หลบตา

ถ้าโดนโจมตี
ตอนที่กำลังคิด
ถึงแม่จะยิงออกไป
มันก็ไม่หยุด
จึงอันตราย
มาก

เป็นไป
ตามที่
คุณปู่สอน
จนถึง
ตรงนี้

การหายใจ
ค่อยๆ
ผ่อนคลาย
ลง

แต่สุดท้าย
คุณปู่ก็โดน
หมิ่นสีน้ำตาล
กินที่
กระท่อมเสาด่าน
นั้นละนะ

เป็น
ศัตรู
ของ
คุณปู่

หลัง
จากนั้น
ก็ค่อยๆ

เล็ง
ที่หัว
แล้ว

นัด
เดียว

หมีสีนําคาล
มีหัว
ที่ใหญ่โต
แต่มีสมอง
ที่เล็ก
ตราบใดที่
ลูกกระสุน
ยังไม่เข้า
ไปถึงสมอง
ก็อาจ
จะไม่ตาย
พยาน
ชาวโอรุ
จึงไม่นิยม
เล็งที่หัวกัน

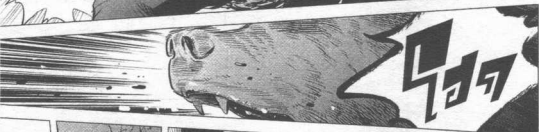

คู่ต่อสู้
เป็นกองพลที่เจ็ด
กองการจักรวรรดิ
อย่าคิดว่า
จะเที่ยวลง
ได้ง่ายนะเว้ย

ผู้ถูกสังหาร:
เป็นเทพเจ้า
แห่งภูเขา
ของชาวโอบุ
เอ้ย

เป็นอะไรไปล่ะ:
ฮั่นถรง
แล้วรอ:

ฮา
ฮา
ฮา

คึกคึกคึก

คึกคึกคึก

เข้า
มาเลย

หมีสีน้ำตาล
จะกัด
เป้าหมายโจมตี
สักพัก
แล้วโยนขึ้นมา
ด้วยพลังกำลัง
จาก
กล้ามเนื้อหลัง
อันแข็งแกร่ง

มีคำ
ของชาว
โคโน
ที่เรียกว่า
"ซีโค
ซินท์"
"กาจโยน
ขึ้นมา"
ของหมีสีน้ำตาล

แล้วพาด
บนพื้น
เข้าไปเข้ามา
หลายครั้ง
จนถึงแก่
ความตาย

“ไม่มีน้ำตา
จะไม่ข้ามบุษย์
ที่เข้าไปในโรง
โดยเด็ดขาด”

ดูเหมือน
สิ่งที่
คุณอาชิริปะพูด
จะเป็น
ความจริง

คุณ
อาชิริปะ
จะหนี
การตามล่า
ได้มั๊ยนะ
?

แต่
คุณอาชิริปะ
อาจจะจับแก
ทำชิหหาปุ
กินก็ได้นะ

แม้จะออก
ตายไปแล้ว
ปล่อยให้ใครก็ได้
จะพาแกไปด้วย
ละกัน

เขี้ยว
ที่มีขนาด
ใหญ่กว่าสุนัข
สองเท่า

ตอนที่ 1.1 โอบุคทิน

หาง
ยาวตรง
ไม่ม้วน

นี่ไม่ใช่
สุนัข
ซอกโกโด
ไม่ใช่
สุนัข
อาทิตย์:
แถบย้ง
ร่างกาย
ที่ใหญ่โต
กว่า
สิ่งใด

อก
แคบ
เขี้ยวหน้า
ยาวเรียว

เจ้านี่
คือ
หมาป่า
เอโซ:

ตอนที่ 11 โยนุโคกัน

โธมัส

**ที่
สูญพันธ์
ไปแล้ว
แน่ๆ**

หยุดนะ
เรณาร์
พอแล้ว
!

อีก

แต่ก็
ขอบคุณนะ
ที่ช่วยฉันไว้

จะเป็น
เวนคามุย
(เทพเจ้าแห่ง
ความชั่วร้าย)
เพื่อฉันไม่ได้

แก็กเป็น
ไฮโรเควคามุย
(เทพเจ้า
หมาป่า)
ตัวสุดท้ายนะ

ไอ้โง่
นี่แหละ ๆ

ลูก
ไม่ได้!
พ่
มาได้
สินะ

คุณ
อาชิริป:

ตอนนี่หรือ?
ทีม?
ตอนนี่ใช่มี
คู่หมอกน่า

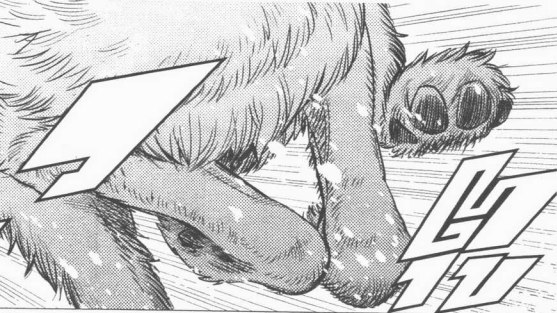

อยู่เฉิบๆนะ
เข้าใจมั๊ย
เดี๋ยวจิต
พวกคุณเอาชิริบะ
เจอนะ

อ้าว...
หมาป่าสีขาว
เมื่อตอนนั้น

ค้อย
ยังชั่ว
ปลอดภัย
สินะ

จ๊ะ
นี่มัน

นั่น
อะไรนะ:
สุกิโมไต
?

ว ว ว

เจ้านี่
จันจะ
ดูแลเอง

จันจะ
เป็นแม่
ให้มัน
เอง

สุกิโมไต
สุกิโมไต

เอามา
ให้ดูซักๆ
อีกทีสิ

คิดจะ
ทำอะไร
กับลูกหมี
ตัวนั้นล่ะ

ไม่มีอะไร
นี่มันไม่เกี่ยวข้องกับเธอ

เอาล่ะ
ไปไหน
(หมู่บ้าน)
ของฉัน
กันเถอะ

ภาพ
จาก
สายตา
ของ
สุก
ไม่ได้

หรือ
ว่า
เจ้านั้น
มัน
กิน
อะไร

นาย
เคยมี
ประสบ-
การณ์
เสี่ยงดู
ลูกหมิ่น
หรือ
?

บอก
จะ
เป็น
แม่
นี่

หา?
ไม่กิน
หรอก

ซู
ซู
ซู

ไฟใส่เกลือ
ลงใน
มันผสมเจ้านี่
แล้วกิน
มันจะทำ
ไม่ได้

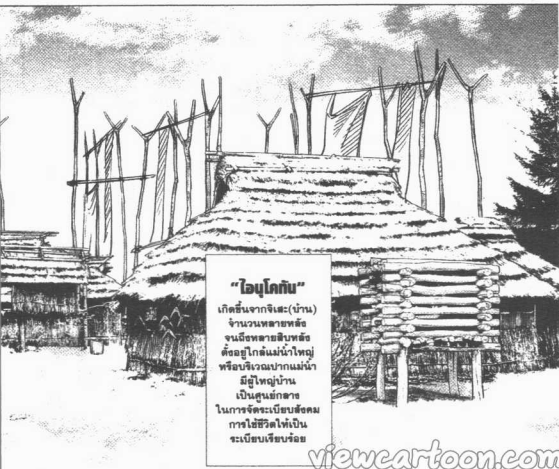
เข้าใจแล้ว
เจ้านี่จะให้
คุณเอาซีจีปะ
กินคนเดียว

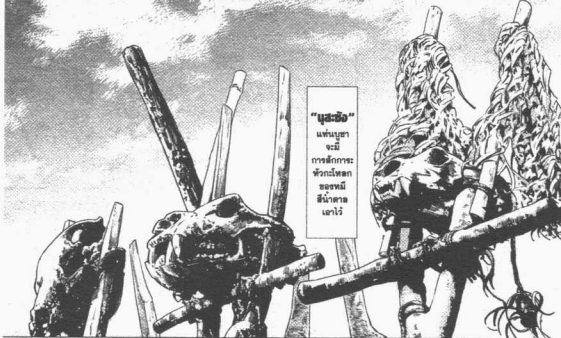
พวกเรา
มีธรรมเนียม
ว่าถ้าจับลูกหมิ่นมาได้
จากการล่า
จะเลี้ยงดู
ที่หมู่บ้าน
อย่างให้
ความสำคัญ

เอ๋
?

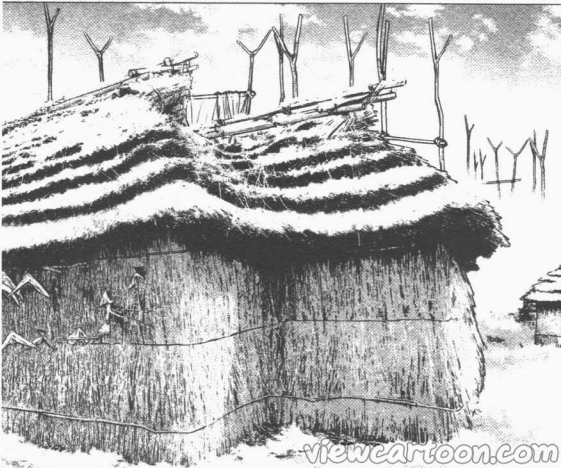

“ไฮบูโดกกับ”
เกิดขึ้นจากจีเซะ(บ้าน)
จำนวนหลายหลัง
จนถึงหลายสิบหลัง
ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำใหญ่
หรือบริเวณปากแม่น้ำ
มีผู้ใหญ่บ้าน
เป็นศูนย์กลาง
ในการจัดระเบียบสังคม
การใช้ชีวิตให้เป็น
ระเบียบเรียบร้อย

“บูชะชิง”
แห่งบูซา
จะมี
การสักการะ
พิภพโลก
ของหมื่น
สีน้ำตาล
เอาไว้

“มด
คูลิ”

กลับมา
แล้วเทรอ
อาชิริปะ

อาชิ
ริปะ

อาชิริปะ
กลับมา
แล้ว

คุณนี่
อาชิริปะ
พาชิม
กลับมา
ด้วยละ

“ปู”
ผู้ดูแล
สำหรับ
เก็บ
รักษา
ผลผลิต

ชาวโอรุ
มีความยากู๋
ยากเกิน
ฉันเหลือต้น

ทุกคน
ไม่กลัวฉัน
เลยนะ

“เพื่อ
ของใหม่”
โธ

อูจิ
(คุณยาย)
!

ฮินดี
ที่ได้รู้จัก
ครับ

นี่เป็น
จิระ(บ้าน)
ของฉิน
กับอูจิ(ยาย)
ของทาง
ฝั่งผม

ที่นี่เป็นหมู่บ้าน
ของพวกที่
สะสมเงิน
ไว้ต่อสู้กับคนญี่ปุ่น
คงจะไม่อยาก
ต้อนรับเรามากี่ไร

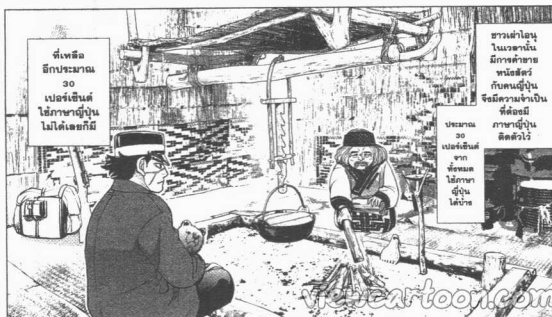
คุณยาย
ฉันแค่
เอาเจ้านี่
มาฝาก

ไม่ได้
จะอยู่นาน
เดี๋ยวก็ออกไป
จากที่นี่แล้ว

แต่
บอกว่า
ให้กินข้าว
แล้วก็ค้าง
ที่นี่

ฮูจิ
ไม่เข้าใจ
ภาษา
ของซิมิม

ที่เหลือ
อีกประมาณ
30
เปอร์เซ็นต์
ใช้ภาษาญี่ปุ่น
ไม่ได้เลยก็มี

ชาวเผ่าโคโน
ในเวลานั้น
มีการค้าขาย
กับสัตว์
กับคนญี่ปุ่น
จึงมีความจำเป็น
ที่ต้องมี
ภาษาญี่ปุ่น
ติดตัวไว้

ประมาณ
30
เปอร์เซ็นต์
จาก
ทั้งหมด
ใช้ภาษา
ญี่ปุ่น
ได้บ้าง

ทานไป
อาชิระ: ทาคูก
นินชิปา เน คุสุ
อาคิฮินเนร นา
(แปล เป็นแขก
ที่อาชิระพาามา
เป็นครั้งแรก
พวกเขาจะให้
การต้อนรับ)

ถ้าฉัน
อยู่ที่นี้
จะไม่รบกวน
ทั้งสองคน
เหรอ ?

ดู
รอยสัก
นี่สิ

เป็นรอยสัก
ที่ใหญ่
สมกับที่เป็น
ภรรยาของ
ผู้ยิ่งใหญ่
เลย

ไม่
เป็นไร
หรอก

เอคาสึ(ตา)
ที่ตายไป
ยิ่งใหญ่ที่สุด
ในหมู่บ้าน
ไม่มีใครว่าอะไร
ฮูจิ(ยาย)
หรอก

แถม
ทุกคน
ก็ดูท่าทาง
สนใจนาย
ด้วย

ฮะ
ฮะ
|

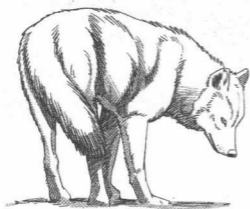

อยาก
ได้
:

ช่างเป็น
หมาป่า
ที่ฉลาด
จนเสียใจ
ที่เรียกตัว
กันนั้น

ไม่ว่าจะต้อง
ตามไปถึง
ไหน
ก็จะจัดการ
ให้ได้เลย

เลือด
พรานภูเขา
มากก็แห่
ภาคอีสาน
หรือ
หึ หึ

ตอนที่ 12 คามุโยมิซิริ

viewcartoon.com

ครอบครัว
ของคุณเวลา
อยู่ที่จ๊ะเระ
(บ้าน)
อีกทีคือ

มีแค่
ซูจิ
(ชาย)
นะ

แล้ว
คนอื่น
ในครอบครัว
ที่บ้านนี้ล่ะ
?

แมกกี
ป่วยตายทันที
หลังจาก
ที่คลอด
ฉันเลยไม่ค่อย
รู้เรื่องราว
เท่าไร

เอคาชิ
(ตา)
ป่วยตายไป
เมื่อปี
ก่อน

"อิเท
เซนิ"
เครื่อง
สาน
เสื่อ

เคนเนจิ
เนยา อิเทสะ
เนยา เมนโคะ
มงไรเค เอโอดิป
เมนโคะ ฮานิค โอนุ
โฮคุ โคโระ คา เอโอดิป

(แปล ผู้หญิงที่ทำงานของ
ผู้หญิงอย่างการเย็บผ้า
หรือทอผ้าไม่เป็น
จะไม่มีทางได้
สามีชาวโอนุ)

ฮาชิระ
เอคิมเน
ปาเทค ตี วา
เมนโคะ มงไรเค
เอโอดิป

(แปล อาชิริปะ:
เอาแต่เข้าไป
ในภูเขา
เลยทำงาน
ของผู้หญิง
ไม่เป็น)

เด็กผู้หญิง
ที่ไม่ชอบ
รอยสัก
ก็มีอยู่อีก
ตั้งเยอะแยะ
ไป

ฮุจิ
อะ
ท้าว
โบราณ
!

ทานะ ชินุยเย
คุนิ ปาฮาน
โคโรคะ โคป็น
(แปล
อีกไม่นานจะถึง
วัยที่จะสักได้แล้ว
แต่ยังบอกว่า
ไม่เอาอยู่นั่น)

คุณยาย
พูดถึงฉัน
ว่ายังไง
เหรอ
?

ทัน คุนิท ไปโอ
ตุเอไปทาระ วา โมชิริ
คุโยทปา ตา โคยาอิคุช
(แปล ถ้าฉันยังต้องห่วง
เรื่องหลานอยู่
คงจากโลกนี้ไปไม่ได้)

สุกิโมไต นิปปา
ทัน นัคสางิ
เอทูน วา เอนโคระ
(แปล
ท่านสุกิโมไต
ช่วยรับเด็กคนนี้
เป็นเจ้าสาว
ด้วยเถิด)

ชาวโอรุ
ไม่ได้ห้ามไม่ให้
แต่ชาน
กับชาวเผ่าอื่น
ชาวโอรุที่มี
เชื้อสายรัสเซีย
ก็มีอยู่เยอะ

ชาวโอรุ
ที่อาศัยอยู่
ตอนเหนือ
ของ
สลกโกโต
หรือทาง
ตะวันออก
ก็มีรูปร่างที่
แข็งแรงแข
บึกบึน

คุณ
ยาย
!
ไม่ใช่
อีก
!

กิน
น้
ไม่ได้
นะ

แต่
เรื่อง
ต่าง
หาก
!

บอกว่า
หู
แปลก ๆ
ไม่เหมือน
พวก
เรา

ตั้ง
หู
ของ
ชาว
โอรุ
จะ
กลม
และ
หนา

ซิน
นา
ศิ
ษ
า
ระ

มี
ละ
ไร
รี
?

คุณ
หน
ุ
ละ
?
ฉัน
ชื่อ
สุ
กิ
โม
ได้

เฮ้
หู
แปลก

อ
ไม่
ใช่
เท
ร
อ
นั
นั

จ
น
“โอ
โซ
มะ”

อ
ย
่า
ต
้อ
เ
้
น
ก
ัน
สิ

เอ
้
?

ต
ึก
ค
น
นี้
ดู
ก
เ
็
ย
ก
ว
า
อ
โ
ซ
มะ
จ
ร
ิ
ต
ฯ

พ
ว
ก
เร
า
จะ
ด
ั
ง
ช
ี
อ
เด
็
ก
อ
่
น
ด
ั
ย
ช
ี
อ
ส
ก
ป
ร
ก
เพ
็
อ
ไม่
ให้
ปี
ศ
า
จ
แ
ท
่
ง
ใ
จ
ค
ภ
ั
ย
ช
่า
ง
ก
ร
า
ย
เข้า
มา

ช
ี
ท
ค
ค
ุ
ท
ค
ค
“ก
่อน
อ
ี”
อ
บ
เค
อ
ค
ุ
ล
“ค
น
ผ
า
ย
ม
ม
”
สุ
ล
ล
า
ท
ะ
ค
ค
ี
“เด
็
บ
เ
็
ด
”
แ
บ
บ
แ
ห
่
ม
เ
็
น
ฯ”
อะ
ไ
จ
อ
ย
่า
ง
น
ั

เอ
ค
า
ช
ี
อ
ก
น
ป
ุ
ย
“ร
ุ
ท
ว
า
ร
ของ
ต
า”
น
ั

พ
อ
น
ี
ง
ป
ระ
มา
น
6
ช
ว
บ
น
ิ
ล
ั
ย
ข
อ
ง
เด
็
ก
เ
็
ม
ป
ร
า
ก
ก
ว
อ
ล
ก
มา
ก็
จะ
ด
ั
ง
ช
ี
อ
ค
า
ม
ล
ิ
ง
ที่
เด
็
ก
ค
น
น
ั
น
ั
ท
า

โอ
โซ
มะ

แ
บ
บ
น
ั
น
ปี
ศ
า
จ
แ
ท
่
ง
ใ
จ
ค
ภ
ั
ย
ค
ง
ห
น
ี
ไป
ไ
ก
อ
ล
เด
ย
ล
ั

แ
ด
ว
ค
ุ
ณ
อ
า
ชิ
ง
ิ
ปะ
เม
็
เ
็
ก
่อน
ดู
ก
เ
็
ย
ก
ว
า
อะ
ไ
จ
อ
ย
่า

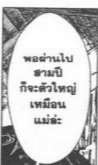

น้ำต้มเนื้อ
กับ
น้ำต้มข้าว
ผสมกัน

ให้ดื่ม
อะไร
อยู่เหรอ ?

คุณ
ฉาซิจิปะ
ไม่แตะต้อง
ลูกหมี่เลย
ไม่ชอบมัน
เหรอ?

พอผ่านไป
สามปี
ก็จะตัวใหญ่
เหมือน
แม่ล่ะ

ไม่
อยากเชื่อ
ว่าสิ่งมีชีวิต
น่ารักแบบนี้
จะกลายเป็น
สัตว์ประหลาด
แบบนี้ได้

เปล่านั้น
สกปรกไม่ไต่เอง
ก็หยุดหลง
ในทำที่หน้ารัก
ของมัน
ซะเถอะ

เปล่า
ส่งให้แผ่นดิน
ของเหล่าห่วยเทพ
ด้วยพิธีกรรม
ที่สืบทอดกันมา
ของพวกเรา

พอ
เจ้านี้โตขึ้น
ก็ต้องส่งกลับ
ภูเขายูติ
อย่างนั้น
สินะ?

.....

ซึ่ง
มันก็คือ
|

จะมาเจ้านี้
จริง ๆ สินะ

เพราะ
อย่างนั้น
เลยเศร้า
จนไม่สามารถ
เข้าร่วมเทศกาล
ส่งลูกหมี
ตัวนั้นได้

พอผ่านไปหนึ่งปี
ฉันตั้งใจ
จะเนบพาลูกหมี
หนีออกไปที่ภูเขา
อย่างเชียบ ๆ
เลยโดนทุกคน
ไม่โทษมาก

เมื่อก่อน
ฉันมีลูกหมี
ที่คุ้นเคยกันมา
เหมือน
น้องชาย

คิดกันว่า
“ส่งกลับคืน”
มากกว่า
ที่จะเรียกว่า
ฆ่านะ

พวกเรา
จักหา
ความสัมพันธ์
ที่ดีผ่านทาง
พิธีกรรม
ขอขอบคุณ

พวกเรา
เคารพนับถือ
ทุกอย่าง
ในฐานะคามุย
(เทพเจ้า)

ของ
ที่ใช้
ไม่ได้

ของที่มี
ประโยชน์
รอบตัว

ไฟ, น้ำ,
ผืนแผ่นดิน

ต้นไม้,
สัตว์,
ปรากฏการณ์
ธรรมชาติ

เสียงคำ
ภาชนะหรือกระเบื้อง
เครื่องไม้เครื่องมือ
ทุกอย่างมีคามุย
สิงสถิตอยู่

เราคิดว่า
มันถูกส่งจาก
แผ่นดินของ
พวยเทพมาที่โลก
ของชาวโลนุ
เพื่อให้ได้
ใช้ประโยชน์

หากใช้ชาน
อย่างไม่รักษา
หรือละเลย
การอธิษฐาน
หลังจาก
หมดหน้าที่แล้ว
มันจะนำมา
ซึ่งภัยพิบัติ

ในบรรดา
คามยของสัตว์
ผู้ที่อยู่ใน
อันดับสูง
คือคิมมคามย
ที่เป็นหมี่

เลี้ยงดู
อย่างไรให้
ความ
สำคัญใน
1-2 ปี

การเลี้ยง
ลูกหมี่นั้น
จึงถือว่า
มีเกียรติ

เป็น
ลูกหมี่
"เฮเป
เซเซท"

สำหรับ
พวกเราที่ยึดถือ
อาชีพนายพราน
ในการดำรงชีวิต
คามยแห่งสัตว์
จึงเป็นเทพเจ้า
ที่สำคัญ

เหล่า
สัตว์ต่าง ๆ นั้น
มีรูปร่าง
เป็นมนุษย์
ตอนอยู่ใน
แผ่นดินของ
ทวยเทพ

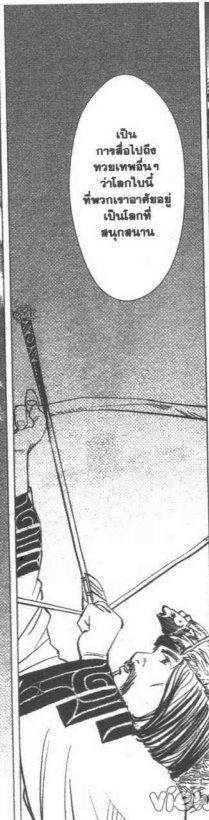
และ
ตอนที่
เที่ยวเล่น
บนโลกของ
พวกเขา
จะสวมเนื้อ
และหนัง
ของสัตว์

ตอน
ส่งลูกหมี่
ที่เลี้ยงมา
เราจะมอบให้
หมู่บ้าน
แล้วจัด
พิธีกรรม
อันยิ่งใหญ่

พิธีกรรมนี้
เรียกว่า
“อีโอมันเทก”

พอทำ
เช่นนั้นแล้ว
เหล่าคามุข
ก็จะมา
เที่ยวอีก

เป็น
การสื่อไปถึง
หอยเทพอื่น ๆ
ว่าโลกใบนี้
ที่พวกเราอาศัยอยู่
เป็นโลกที่
สนุกสนาน

จะ
ร้อยเพลง
เดินเข้า

เตรียม
ของกิน
จำนวนมาก
เพื่อเป็นของฝาก
ถวายวิญญาณ
สุกหมี
ในการส่งกลับ
ไปยังโลกแห่ง
หอยเทพ

เพราะ
ไม่เชื่อ
ตรงไหนอีกที่
เลขพาลูกหมี่
หนี่โฮ้มีย๊ะ
?

เฮ?
?

ถ้าเชื่อ
ก็คงไม่โศกเศร้า
ที่ต้องฆ่าลูกหมี่
หรือกมั้ง
?

แล้ว
คุณอาชิริปะ
เชื่อเรื่องนั้น
หรือ
?

มี
ความหมายว่า
"ปีโหมม"
แต่ก็ตีความว่า
"อนาคต"
ได้เช่นกัน

ชื่อ
อาชิริปะนี่
พ่อเป็นคน
ตั้งให้

ฉัน
เป็นหญิง
ชาวโอรนแห่ง
ยุคโหมมโฮ
!

วิถีคิด
ดูยึดหลัก
ความเป็นจริง
ดีนะ

คุณอาชิริปะเอง
ก็คงดูแล
ในหมู่ชาวโอรน
ด้วยเหมือนกัน
โฮ้มีย๊ะ
?

ยกตัวอย่าง
ทางเลขลูกหมี่
ที่จับมาได้
ฉันคิดว่าพอมันโคเซ็น
เราก็ได้หนี่
และเนื่อ
ของมันเป็นด้วย

ศาสตร์
การดำรงชีวิต
ของพวกเรา
มันเข้าไปใน
ความเชื่อ
นั้น

ทำเช่นนั้น
เราจึง
มีชีวิต
อยู่มาได้

ฉัน
เชื่อว่า
มันเป็นสิ่งที่
ถูกต้อง

เพราะฉะนั้น
ฉันจึง
วางตัวห่าง ๆ
เพื่อที่จะไม่ใส่
ความรู้สึก
ลงไป

แต่ความเขา
ที่ต้องแยกจากกัน
มันก็เป็นเรื่อง
ที่หลีกเลี่ยง
ไม่ได้

อุชิ
ยามะ
ไร้พ่าย
!

ยัง
น่ากาม
เหมือนเดิม
เลยนะ

ทำไม
มาอยู่
ที่นี่
!

ตาแก่
ซิจากะ:
!

เจ็บบๆ
จะหัก
แล้ว

อห
ชายช่า
อะไร?:

แต่
มันใจจริงว่า
จะผ่าอกโหลดก
แน่ซิงๆ
ของข้าได้

จะเป็น
อดีตหน่วย
ซินเซ็น
หรืออะไร
ก็ไม่มี
พรอคนะ

นั่นนอ

จึงจัดการ
ได้โดย
ไม่ต้องฆ่า

คุณีลี
อุชิ
ยามะ

แปะ
กระดาษนำมัน
ที่ร่างกาย
ให้มันไปช่องใด
แล้ววางตลอก
รอยสักออกมา
ก็จะได้ใจห้สลับ
ที่ชัดเจน
มาไว้ในมือ

รวบรวม
คนมา
นี่คิดจะทำ
อะไรซี
คุณปู่

สิ่งที่จำเป็น
สำหรับพวกเรา
คือการได้เสีย
ผลประโยชน์
ร่วมกัน

มา
ร่วมมือ
กันซะ

แล้วแข่งชิง
รอยสัก
หนีบบุษย์
ที่พวกมัน
ครอบครองอยู่

สักวินหนึ่ง
ชิงใจที่ต้องปะทะ
กับกองพล
ที่เจ็ด

คิดจะ
พกดาบ
ที่หลงยุค
นั้น
ไปผาดพัน
ศัตรูที่เป็น
กองทหาร
จักรพรรดิ
รี?

ไม่ว่าเวลา
จะผ่านไป
สักเท่าไร
ผู้ชายที่ยัง
ชอบที่จะ
กวัดแกว่งดาบ
อยู่ดีไม่ใช่ไร้อะไร
?

ตอนที่ 13 เทพสีกิต

ทั้งสองคน
และลูกหมี
มาที่ธาร
น้ำสะอาด
ใกล้ๆ
โคहन
(หมู่บ้าน)

ปิ๊
ปิ๊
ปิ๊

ปิ๊
ปิ๊
ปิ๊

“เฮเปะ
เอชิ
โนปเปะ”
สองเล่น
ลูกหมี

เรา
มาเก็บ
ที่ทำไว้
ตั้งแต่
เมื่อวาน

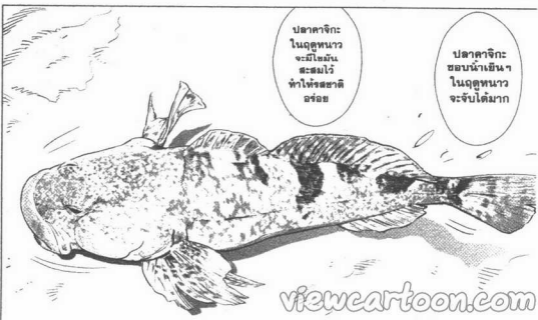
กับตัก
สำหรับจับ
ปลาแม่น้ำ
ที่เรียกว่า
ราโว้มับ

ปลาเอไซะ
सानาคาจิกะนะ
เจ้าพวกนี้เวลานอน
มันจะมาที่ริมฝั่ง
เราก็เอาราวอัมป์
วางฝั่งไว้
ที่ใกล้ๆริมฝั่ง

จับ
ได้เยอะ
เลย!

ปลาคาจิกะ
ในฤดูหนาว
จะมีไขมัน
สะสมไว้
ทำให้รสชาติ
อร่อย

ปลาคาจิกะ
ชอบน้ำเย็น
ในฤดูหนาว
จะจับได้มาก

ทศ
เข่าป่าทองนี้
น่าจะเร็วกว่า
นะ

แน่ล่ะ
พร้อมตีพวก
ทั้งตาบปลายปืน
สี่มวี่ที่บ้าน
คุณอาซีปะ
หมด

ส่วนที่
จะเอาลงหม้อ
ต่อเอาเครื่องใน
ออกตรงนี้
สุกไม่ได้ก็มา
ช่วยกันหน่อย

โหด
จ้าย

ปลาดาคิจะ
ถ้าไม่จัดการ
รชชาติมันจะตกลง
รีบกลับไปเอา
มาเดี๋ยวนี้เลย
เจ้าน้า!

หยุดนะ
อย่าขยับ
จากตรงนั้น
!

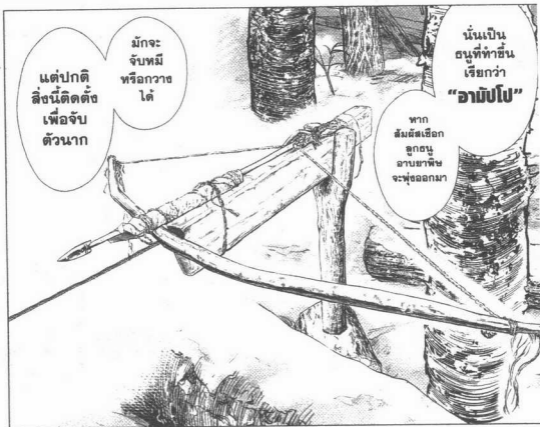

มี
ตุจะ
อะไร
?

!?

อย่า
แตะเชือก
ตรงเท้า
นะ

แต่ปกติ
สิ่งนี้ติดตั้ง
เพื่อจับ
ตัวนาก

มักจะ
จับหมี
หรือกวาง
ได้

นั่นเป็น
ธนูที่ทำขึ้น
เรียกว่า
“อามป์โป”

หาก
สัมผัสเชือก
ลูกธนู
ฉาบยาพิษ
จะพุ่งออกมา

เนื่องจากตัวนากญี่ปุ่นนั้น
ให้หน้ของคุณภาพดี
เลยถูกล่าอย่างบ้าคลั่ง
ในช่วงยุคเมจิที่ไซ
จนลดจำนวนอย่างรวดเร็ว
และทำให้
สายพันธุ์สูญออกไป
ต้องสูญพันธุ์ไป
ในปี 1950

เวลาเดิน
ในป่าใกล้
โคตัน(หมู่บ้าน)
อย่าประมาท
ดีกว่า

อย่างนั้น
เหรอ
ขอบคุณนะ
ที่ช่วยไว้

น่ากลัว

ลูกพี่ลูกน้องฉัน
โดนอำมาปไปเข้าไป
แล้วดึงลูกธนู
ออกทันที
แต่พิษยังเหลืออยู่ที่
ปากแผล

พิษที่เคลือบ
ลูกธนูนี้ไม่ใช่
เข็มพิษของปลาคาร์พ
แต่มีแค่ดอกโรสฮิบิ
แต่จะถึงไม่ตายทันที
แต่จะต้อง
ทรมานยาวนาน

ทุกยี่หระมาน
อยู่หลายวัน
จนสุดท้าย
ข้างกายบวมขึ้น
แล้วตายไป

โอโฮโฮ
นะ
แหละ
เป็น
พ่อของ
โอโฮ
แล้ว

อาชิริปะ
เป็นลูกสาว
ของ
พี่สาวฉัน

ฉันชื่อ
มาคา
นักคุรุ

เมื่อ
ก็
ขอโทษด้วย
เพราะคิดว่า
คงมีคนที่มีของ
คนญี่ปุ่น
อย่างฉัน
เป็นศัตรูอยู่

แต่เด็กนั้น
ติดนายแฉ
เพราะฉันนาย
คงไม่ใช่คนที่
เลวร้ายอะไร

อาชิริปะนะ
หัวดี

ไม่หรอก
ทางนี้
ยังคงให้
ช่วยเหลือ
อยู่เลย

ถ้าได้อยู่
กับผู้ชาย
ที่ดูห่าง
แฉ่งแฉ่ง
อย่างนาย
ฉันก็
สบายใจ

อาชิริปะนะ
หลังจาก
พ่อตาย
ก็ไปภูเขา
คนเดียว
ตลอด
เลย
เป็นหัว

แม่น้ำ
ที่ร้อนผ่อง
น้ำจะอุ่น
ทำให้ปลา
จะหายใจ
ไม่ได้

ปลาคาจิกะ
ปลายามาเมะ
ปลาอุย
พวกนี้
จะอาศัย
อยู่ใต้น้ำ
จะขาด
เท่านั้น

ท้อง
ปลาแซลมอน
ท้องปลาแมง
ก็ไม่สามารถ
มาจากทะเล

พวกตัวนก
หมาจิ้งจอก
หมีสีน้ำตาล
ที่กินปลา
พวกนี้
ก็เลย
หายไปด้วย

แต่กลับมา
ร้อนผ่อง
ใบแม่น้ำ
ที่พวกเรา
อุตสาหกรรม
ไม่ทำให้
สกปรก

ทุกคน
พูดกันว่าเป็น
ความโกรธ
ของ
วัดคะคุซคามุย
(เทพแห่งน้ำ)

ชาวโอนู
จะไม่ชักผ้า
หรือขั้วด้าย
ของเสี่ยว
ลงในแม่น้ำ

พวกพ่อ
ของอาชิริปะ
ถูกแย่งชิง
ทองนั้นไป
และถูกฆ่า

ว่าที่คน
ในหมู่บ้านเรา
รวบรวมผองทอง
เพื่อต่อสู้
กับชิซุมิ

ได้ยิน
มาจาก
อาชิริปะ
ใช่มั๊ยล่ะ
?

และ
เก็บเอาไว้
โดยไม่
แตะต้องเลย
มานาน
หลายสิบปี

ผองทอง
นั้นเป็น
สิ่งที่
บรรพบุรุษ
ของ
พวกเขา
ซ่อนมา

พวกผู้ชาย
ส่วนหนึ่ง
ตั้งใจที่จะใช้
สิ่งนั้น
ซื้ออาวุธ

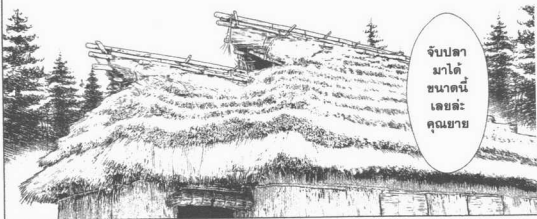
ไม่เคย

แล้ว
พ่อก็
ตัวคนร้าย
ออกมั๊ย
?

พวกกองนั้น
เป็นของ
ที่ถูกล้าง
เพราะมีปีก
สิงสถิตอยู่

ชาวโชนู
ทำเรื่อง
ผิดมหันต์
ด้วยการ
ทำแม่น้ำ
สกปรก
เพื่อทำ
สงคราม

จับปลา
มาได้
ขนาดนี้
เลยล่ะ
คุณชาย

เช่นไหว้
เทพที่
ปกปักษ์
คุ้มครอง
ตน

พวก
ได้รับของ
จากใคร
จะต้องแบ่ง
ให้เทพ
ที่สิงสถิต
อยู่ด้วย

ทำ
อะไร
เหรอ
?

เรียกว่า
“กูเรมปะ”

เทพสถิต
จะเข้าออก
จากทาง
ด้านหลังคอ

เชื่อกันว่า
มนุษย์ไม่ว่า
ผู้ใดก็ตาม
เมื่อเกิดมา
จะมีเทพปกปักษ์
เข้ามาสิงสถิต

ส่งผล
กระต๊อ
ไซคชะตา
ด้วย

และ
เชื่อกันว่า
ที่ความ
สามารถ
และนิสัย
ของคน
แตกต่างกัน
ก็เพราะ
สิ่งนี้ด้วย

โดยจะ
เข้าสิง
แตกต่างกัน
แต่ละคน

ทูเรนแปะ
จะเป็นทั้ง
เทพแห่งไฟ,
น้ำ, สายฟ้า,
หมาป่าหรือ
หมึกก็ได้

แต่ไม่เคยเห็น
คุณเอายิจิปะ
ส่งของให้
หลังคอกเลยนะ

ใน
หมู่บ้านนี้
มีแต่คนแก่
เท่านั้น
แหละ
ที่ห้า

วัยรุ่น
นี่มัน
|

นิม

ที่ดิน
ถูกเรียกว่า
คนอมตะ
ก็คงอาจจะเพราะ
เทพปกปักรักษา
ด้วยละมั้งนะ

ในหมู่
ชาวโอรุ
ก็มีคนที่
มองเห็น
สิ่งนั้นด้วย

ยูจิ
ก็มอง
เห็นได้
นิดหน่อย

สึกิโมโตะเอง
ก็มีทูเรนแปะ
ที่เนซซึนแกซัง
มาก
สิงขาคิตอยู่

แล้วก็ใส่
ปลาตากิจะ
ที่ย่าง
เตรียมเอาไว้
ลงไป

ผักขม
สาหร่าย
คมบุ

หัวไชเท้า
แครอท
มันฝรั่ง

เป็น
คิคาโองา
(ซุบที่ใส่ผัก
ลงไปจำนวนมาก)
ที่ได้น้ำซุบ
จากปลาตากิจะ

ปลาคาจิกะ
ย่างเกลือ
ที่กักเก็บ
ไขมันไว้
ก็หอมหวาน

ไม่ได้กิน
พืชหัวเยอะ ๆ
แบบนี้
มานาน
เท่าไร
แล้วนะ

ใส่ผัก
มาเต็มที
กินแล้ว
มีความสุข
มาก

จะทาน
แล้วนะ
ครับ

น้ำซุป
นุ่มลึกจาก
ความเข้มข้น
ของ
ปลาคาจิกะ:

อึ้น
อรั๋ย

หม้อไฟ
คาจิกะ
โคตร
อรั๋ย

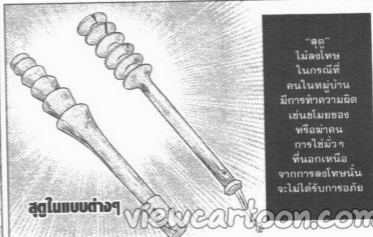

หยุดเลย
สุกไม่ได้
อย่าเอา
ออกมา:

คุณเอาชิริบะ
ที่จริงแบบนี้
ก็อร่อยอยู่แล้ว
แต่ถ้าใส่เต้าเจี้ยวลงไป
มันน่าจะเข้ากัน
ได้ดีนะ... ว่าเป็น
นี่ใจ

ชิราฮิชิบะ
ปลาคาจิกะ
น้ำจืดนั้น
เอาชิริบะยัดไม่รู้ว่า
เข้าเจี้ยวมันเข้ากัน
ได้ดีมากนะ
ได้รับความนิยม
ในแถบคันทอน
ในฐานะ
อาหารปลาคาจิกะ

จากนี้ไป
จะค้นหา
ได้ยาก
แล้วครับ

หิมะ
จะกลบ
ร่องรอย
ไปหมด

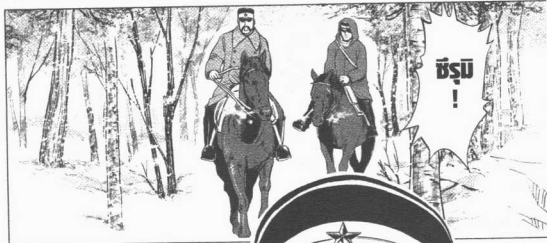
ร้อยโท
ซีรัม
ครับ

ทั้งสี่คน
ไม่ใช่คน
ที่ไม่ชำนาญ
ภูเขาแน่

ทานิระคิ
ก็เป็นพราน
มาหากิ
โดยกำเนิด

เป็นไปได้ยาก
ที่จะ
ประสบภัย

ชิรุมี
!

ช่วย
เอาก
วาดะ
นี่เอช

แก
คิดจะ
ทำอะไร

หาก
พวกลูกน้อง
ของจัน
มาถึง
โอตารุมี
โดยพลการ

ผมยัง
เอาอาวุธ
เครื่องกระสุน
ออกมาจาก
อาชานึกว่า
ต้องเยอะแยะ:

อย่า
คิดว่า
มีอะจบ
แค่นั้น:
ซีรัม!

บาทเจ็บสาหัส
หนึ่งนาย
ไม่รู้ชะตากรรม
อีกสี่นาย
แทนทำอะไร
ที่โธ่ทรูกันแน่?

โหด
ออกมา

บางที
ก็มี
น้ำแปดๆ

เศษกระสุนปืน
ทำให้กะโหลก
หน้าผาก
ปลิวไปแล้ว
ตอนศึกเพิ่งเทียน

ขอ
ประ
ทาน
อภัย

ซีรัม
จงคิดว่า
แกไม่มีที่
ให้กลับมา
ในกองทัพบท
อีกแล้ว

แล้วไอ้สภาพ
แบบนี้
ยังคิดจะทำหน้าที่
ร้อยโทอีกอะไร:

พอ
ได้แล้ว

ต้อง
ขอ
อภัย

พลดี
สมควร
กสิบหน้า
มันได้รับ
ความเสียหาย
ไปพร้อมกับ
กระตูก
หน้าฉาก

พลดี
จากนั้นมา
เลยทำให้
ไม่โทษาย
ไปหน่อย

แกมัน
เสียวสติ
ไปแล้ว

ไม่คิดว่า
มันดูเหวี่ยง
เหรอครับ
?

แต่
นอกเหนือ
จากนั้น
ก็ดูสุขภาพ
ดีมาก

บาดแผล
คือ
เหรียญตรา
ของ
ทหารหาญ

ครับ

ยัง
มัน

ให้มัน
กลายเป็น
สารอาหาร
ของดอกท้อ
อันสวยงามใน
ฤดูใบไม้ผลิ

ฉอด
เลือดดำ
แล้วผิว
เอาไว้

สหราชอาณาจักร
แมตตอนนี่
ก็ยึดอยู่ได้
ก่อนที่มัน
แห่งและเย็น
บนแมนจูเรีย

สงคราม
ของพวกเขา
ยังไม่จบ

เรายัง
ไม่ได้
เงินชดเชย
จากรัสเซีย

สิ่งที่อดีต
หน่วยทหารเดิน
เท้าอยู่ในมือ
มีเพียงผืนดิน
อันแห้งแล้ง

ตอนที่ 14 หอน

เอาล่ะ
มาทำกิน
กันเถอะ

โธ
เกลียด
แล้วกิน
ยิ่ง
อร่อย

กระตูด
ด้านหลังหัว
ตรงนี้มันเบา
เราจะผ่าตรงนี้
แล้วควัก
มันออกมา
ออกมากิน

คร่ำบๆ
มัน
สบาย
แอะ

ตัวนก
ไม่เหมือนกระต่าย
จะมีไขมันใต้หนังเยอะ
ทำให้แสบหนัง
ลำบาก

แต่
ไขมันนี้
ก็อร่อย
จึงนำ
โดยพยายาม
ให้เหลือ
ติดเนื้อไว้

แต่
ว่านะ
สู้ก็ไม่ได้อ

เหตุผล
ที่จับมา
ด้วยลูกธนู
อาบยาพิษ
จำไม้อาไป
ผ่านความร้อน
พิษจะ
ไม่หายไป

นากตัวนี้
ก็จับมา
ด้วยธนู
อาบยาพิษ
ของตอก
ไพรีคาบูตะ

ทั้ง
มันสมอช
ทั้งลูกตา
เลยกิน
สตา
ไม้อได้อ

เสียใจ
ด้วยนะ
สู้ก็ไม่ได้อ

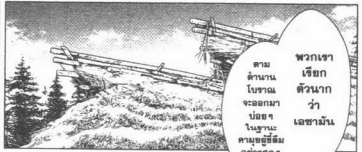
เอ้อ?
ไม้อได้อ
เทรอ
?

กินสตา
ไม้อได้อ
เทรอ
เนี้ย
?

ตอน
ที่กิน
เอซามัน
ก่อนจะ
ออกไป
ล่าสัตว์

จะกิน
หลังจาก
แต่ตั้งตัว
เพื่อไม้อให้
ลืมชอช

พวกเขา
เรียก
ตัวนาก
ว่า
เอซามัน

ตาม
ตำนาน
โบราณ
จะออกมา
บ่อยๆ
ในฐานะ
ความขี้ขี้ลืม
ชอชสุดๆ

เพราะชั้น
ไม้อเวลา
พิธิล้อค้บูธย้อ
พิธิล้อไม้อมันเท
จะห้ามกิน
หรือกระที่ช้อช
ก็ห้ามชอชพิธิล้อ

เพราะ
จะตำ
ไฟล้ิม
ล่าดับการ
ชอชพิธิล้อ

ปุคฺสะ
(ต้นหอม
เกียวจะ)
ก็ช่วยดับกลิ่น
คาวเนื้อ
ได้ดี

หันเนื้อ
ตัวนาก
ให้เป็นเส้น
ขนาดที่
พอกินได้ง่าย
เตรียมไว้

โอสาว
(ซูป)
ตัวนาก
ไซละ

เนื้อสัตว์นั้น
เข้ากันได้ดี
กับพืชหัว
จึงมักใส่หัวไชเท้า
กับจากไม้
ลงไปด้วย

หลังจากนั้น
ก็ตอกน้มน้ำ
เพื่อเพิ่มรสชาติ
กลมกล่อม
ของเนื้อ

ไหนๆ

มีส่วน
ที่อร่อย
กว่านี้
อีกนะ

ก่อน
ไขมัน
ที่นุ่มเปื่อย
ก็อร่อย

เป็น
รสชาติ
ขอลดเขี่ย
อย่า
ไม่มีที่
เลย

กลิ่นแรง
เด่นมาก
แต่เพราะ
ต้นหอมเกียวจะ
เลยทำให้
ไม่ได้รู้สึก
ขนาดนั้น

จะ
ทาน
แต่ส่วน
ครับ

หัว
ตัวนาก
ก็หัวต้ม

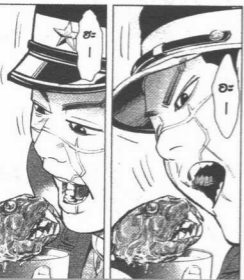
สุกโมโต
จะกิน
ก็ได้นะ

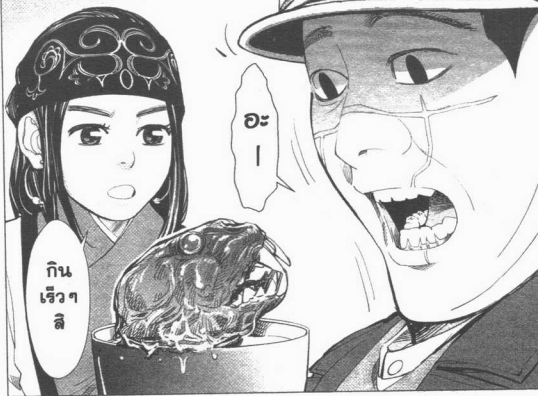
อาหารที่ต้ม
หัวตัวนากทั้งหัว
มีความอร่อยมาก
จนมีบันทึกไว้ว่า
มีการกิน
กันอยู่บ่อย ๆ

ก็
นะ
เนื้อ
มัน
ออกมา

จะต้อง
กินยังไง
ล่ะเนี่ย

กิน
เร็ว ๆ
สิ

อะ -

วิธีใช้คือ
แกว่งไปมา
ที่นอกหน้าต่าง
แล้วทำเสียง
ที่ไม่คิดจะมี
อยู่ในโลกนี้
ให้เด็กตกใจ

เด็กที่ร้องไห้
ตอนกลางคืน
จะเขียบลง
ทันที

ศิขารวิ
ที่มี
ความหมาย
ว่า
"ผีหูยาว"

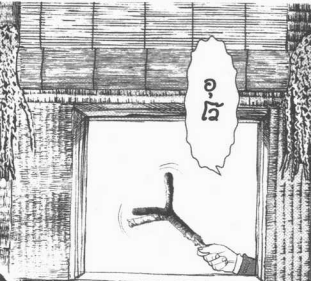

ได้
สิ

อาชีริปะ
ทำได้
น่ากลัว
สุด

อาชีริปะ
เล่นนี้
หนอยสิ

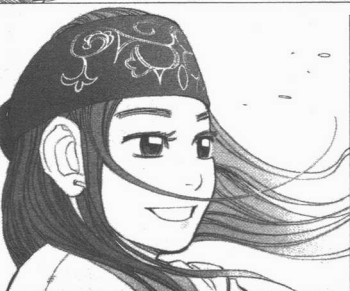
นั่น
อะไร
นะ ?

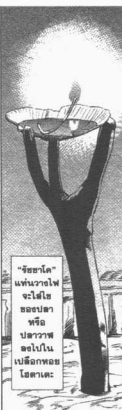
อุ
วัก
!!

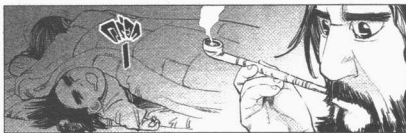
พวกเด็ก ๆ
ชาวโชนู
จะฝึก
การล่าสัตว์
และจับปลา
ในระหว่าง
ที่เล่นสนุก
ไปด้วย

อูโก คาซึบ อูชิ
(ป่าฟองฟูงเมียบ)
เพื่อการป่าฟอง
ซิมไปสูง ๆ
แล้วให้พี่ชายคน
แซ่กับจับตัวไม่

"จีซาดา"
แพ้นวอไฟ
จะไดโซ
ของปลา
หรือ
ปลาวาฬ
ตอไปใน
เปลือกพอย
โฮคาเดะ

.....

เสียง
แปลกๆ
นั่นนะ

ได้ยินมั๊ย
คุณสิ๊กโกโต้
?

เป็น
เสียง
ของ
หมาป่า

เสียง
พอนที่ตึ๊ด
และ
ขรวนนาน
กว่าหมา

วันนั้น
เอง
เสียงทอน
ก็ลอยตามมา
มายังที่ที่
พวกอาชิริปะอยู่
เหมือนอย่าง
คืนนี้

มักจะ
อยู่ด้วยกัน
เสมอ

แม้หลังจาก
ที่พ่อชอนนง
ถูกฆ่าไปแล้ว
อาชิริปะ
ก็ยังไปอยู่กับ
เจทาร์
เพียงลำพัง
สองคน

แต่
ทั้งสองน่าจะ
อยู่ในโลก
ที่ต่างกัน

เกี่ยวของ
กันยังไง
จ๊ะ?

เห็น
หมาป่าสีขาว
ตัวใหญ่
ที่คอยปกป้อง
คุณอาชิริปะ
มาสองครั้ง
แล้ว

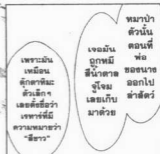
ฉัน
เจทาร์

ว่าละ
เสียง
ทอน
นั้น
คือ
เจทาร์
สินะ

เพราะมัน
เหมือน
ตุ๊กตาที่
ผม
ตัวเล็ก ๆ
และชื่อคือ
เจทาร์ที่มี
ความหมายว่า
"สีขาว"

หมาป่า
ตัวนั้น
ตอนที่
พ่อ
ชอนนง
ออกไป
ล่าสัตว์
มาด้วย

เสียง
หอน

.....

ทุก
คืน

อย่า
ไปพัง
!

ไม่ได้
นะ
!

เรทาร์...
นี่มัน
ของนาย
!

หยุดนะ!
ไม่ได้!
!

กลับ
เข้าไปใน
กระท่อม
!

ธรร!
!

เจ้านั้น
ไม่ได้เป็น
สุนัขเลี้ยง

เรอาร์
!

แกก็จะ
ทิ้งฉันไว้
คนเดียว
ด้วยเหรอ

กลับมา
เดี๋ยวนี้!
อย่าไปนะ
เรอาร์

แต่
เป็น
ไฮโร
เคว
คามช
ที่มี
ความ
ภาคภูมิ
สูง

อย่า
ไปนะ

เร
ทาร์
|

อาจจะ
(คุณพ่อ)

โธ

ถึงจะทำตัว
เป็นผู้ใหญ่
แต่อาซิริปะ
ก็เป็นเด็ก
ไร้เดียงสา
ซีเหงา
คนหนึ่ง

อยู่กับ
คุณสุก็ไม่ได้
คงสนุก
นำตุเลย
ละสิ

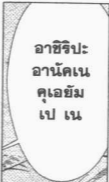

หลังจาก
เกิดเรื่อง
นั้นแล้ว
อาชิริปะ
ก็ไม่ยิ้ม
ให้เห็น
อีกเลย

แต่
ช่วงนี้
รุ่งเรือง
ขึ้นมาก

เนอิทา
ปัดโน
ทูราน
อัน วา
อุโนเคร
ยัน

อาชิริปะ
อานัดเน
คุเอี่ยม
เป เน

สุก็ไม่ได้
นับปะ

คุณ
อาซึจิปะ
คงได้รับ
ความรัก
จาก
คุณยาย

และ
ก็จาก
ทุกคน
ใน
หมู่บ้าน
ด้วย
สินะ

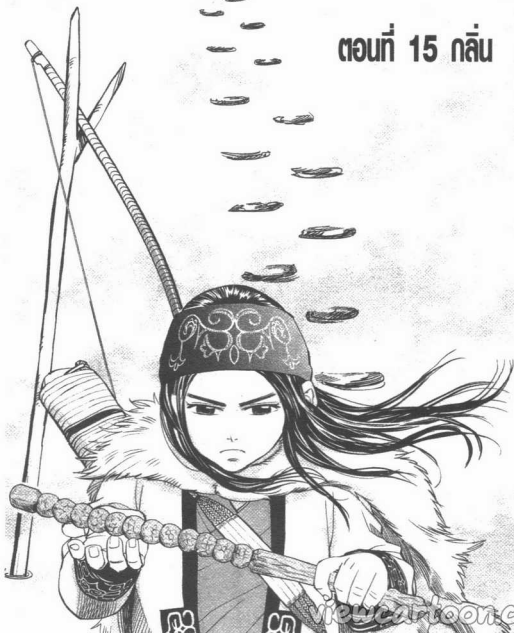
.....
เข้าใจ
แล้ว
คุณยาย

ขอให้
แข็งแรง
นะ

ตอนที่ 15 กลับ

เจ้า
สุกimoto
นี่
ยกโทษ
ให้โมโต

ออกไป
เฉยๆ
อย่างนี้
ได้ยังไง

เอา
แต่ใจ
เกินไป
แล้ว

ฉันเอง
ก็มีเหตุผล
ถึงได้ร่วมมือ
ด้วยแท้ๆ

การเดิน
วนหา
ในเมืองใหญ่
แบบนี้
คงหาเจอ
ได้ยากมาก

ทำยังไงดี
ไม่มีวิธี
อะไรเลย
เหรอ

หรือว่า
จะมีอะไร
เกิดขึ้น
กับตัว
สุกimoto

สิ่ง-
หริณ
ใจ
ไม่ได้
เลย

การใช้
สูตรมิตวิธี
เป็นสิ่ง
ที่อธิบาย
ไม่ได้

ต้อง
ไล่ตาม
แล้วพาดด้วยสูตร
(ไม่ลงโทษ)
เข้าสักที
ถึงจะสาสม

คงคาด
ไว้ว่า
ฉันจะ
ตามมา
สินะ

แต่
ไม่มี
ร่องรอย
การใช้
เลย

ดูรอบๆ
กระโจม
ล่าสัตว์
ทั้งหมด
แล้ว

มุ่งไป
ที่เมือง
โดย
ไม่ได้
กลับมา
ที่ภูเขา
เลยชั้น
เหรอ

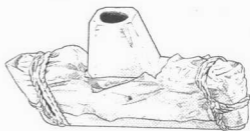
แต่ถ้า
จำได้ขึ้น
เสียง
ของเหยื่อ
ขังใจ
ต้องออกมา
มาดูแล

การทอนมี
หลายแบบ
คงเขียนแบบ
ไม่ได้

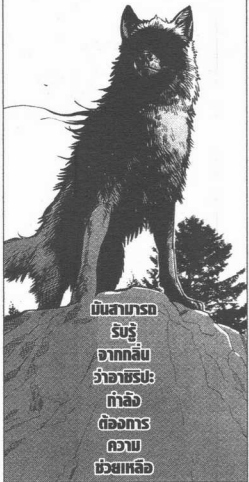
กระเพาะปัสสาวะกวางที่ถูกดึง
จนตึงแล้วขึงไว้เมื่อเป่ามัน
จะมีเสียงที่คล้ายคลึง
กับเสียงร้องของกวางดังออกมา
เป็นอุปกรณ์ที่ล่อให้กวางเข้ามาใกล้
จนอยู่ในระยะที่ธนูยิงถึง

**อึบ
เคมิ
(ขลุ่ย
กวาง)**

ถ้าเดิน
รอบๆบริเวณ
ที่กวางผ่านแล้ว
เป่าขลุ่ย
หมอนั้น
อาจเข้าใจว่า
มีกวางอยู่

แล้ว
ออกมา
ก็ได้

มันสามารถ
รับรู้
จากกลิ่น
ว่าอาชีพ
กำลัง
ต้องการ
ความ
ช่วยเหลือ

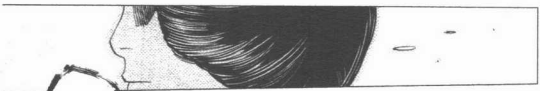
สำหรับ
คามุย
ที่มี
ประสาท
รับกลิ่น
แหลมคม
ยิ่งกว่า
สุนัขอื่น

ขอขอบคุณ
ผู้ตัว
ที่ดูแล:

สัตว์ที่มีประสาท
รับกลิ่นแหลมคม
จะมีความสามารถ
รับรู้อารมณ์
จากกลิ่นตัว
ของอีกฝ่าย

อันนี้
ดอกฮายะ
โคซุสะ

ดอก
ฮาโค
เประ

แม่นะ
ตาไม่ดี

แต่ก็
มีจมูกที่ดี
ทดแทน

แล้ว
อันนี้
ล่ะครับ
คุณแม่
?

ทำไม
ถึงรู้
ล่ะครับ

อันนี้
คือ
ดอก
เฮนนะ
สีเป่า
น้ำ
?

มีอะไร
อะไร
กับคน
ในบ้านเขา
รีเปล่าคะ
?

เอ่อ
|

ได้นิ้วมือ
กลับมา
ก็เต็มที่แล้ว

นี่คือ
โทจิ
ครับ

คุณ
ทหาร

ใครมา
เหรอ
?

ตกใจไปแล้ว
ว่าคงไม่ได้
ศพกลับมา
ไม่รู้ว่าจะต้อง
ขอบคุณอย่างไร
ถึงจะเพียงพอ

อ้อ
นั่น
เหรอคะ

คุณคือ
ใครคะ?
?

รอเตี่ยว
อูเมะจ็อง

อะไร
เทรอะคะ
พี่ชาย?
ทำหน้าตา
ซะน่ากลัว

นั่นสิ
อูเมะจ็อง
ไม่มีทาง
มาจากตัว
ที่เมืองท่า
ทางเหนือ
แบบนี้หรอก

ไม่มี
อะไร
ครับ

ผมจำ
ผิดคน

อูเมะจ็อง
ฉันมีกลิ่น
แบบไหน

ตัวฉัน
ที่อูเมะจ็องรู้จัก
คงไม่มี
อยู่บนโลกนี้
แล้วสินะ

ถึง
ตา
จะ
หาย
แต่
จู่
ก็
ทึ่ง
ว่า
เป็น
จับ
เลย
ซึ
ะ

ต้องรีบ
ทำอะไร
ซึกอย่าง
!

นา ?

เฮ้
เจ้าเบิ้ม

ถ้าช่วย
ตามหา
คนร้ายให้
จะขอบคุณ
มาก

ข้าแน่
เกิดและโต
ที่ซ่อง

ใครมา
ฉ้อฉลวาทในซ่อง
ข้ายอมไม่ได้
เด็ดขาด

ผู้หญิง
ของร้าน
คนรู้จัก
โดนลูกค้า
ทำร้าย
จนบาดเจ็บ

อ้อ
มีสิมี
!

อะไร
กัน
แก
เอะ
อะไร

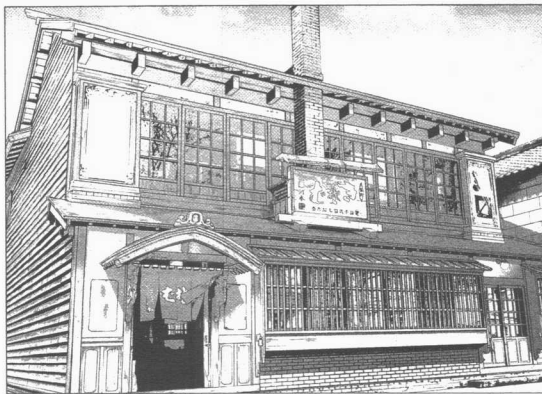
ช่วงนี้
ไม่มี
เรื่องอะไร
แปลก ๆ
เลยเทอ

เฮ้ เฮ้
แล้ว
เรื่องนั้น
มันแปลก
ตรงไหน
เล่า

ก็
ลูกค้
นั้น
มีรอยสัก
แปลกๆ
ด้วยนะสิ

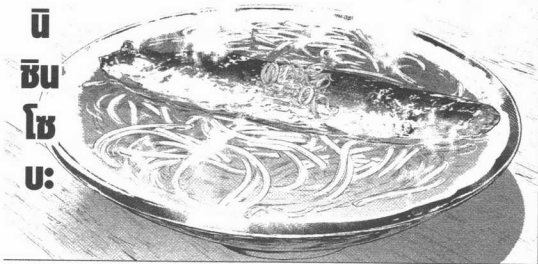

กินโซบะ
รอไปก่อน
นะ

ร้านเรา
โซบะ
ก็ขึ้นชื่อ

เดี๋ยว
ฉันจะพา
เด็กคนนั้น
มาให้

บิ
ชิน
โซ
บะ

ในยุคเมจิ
การจับปลานิวอินเพื่อชฟูมาก
จนแทบจะพูดได้ว่า
ความอร่อยเลิศของโอตารุ
เป็นเพราะปลานิวอิน
หนึ่งสัปดาห์ของโอตารุ
ในเวลานั้นก็ค่อนข้างนำ
วิธีการทำอาหารเกี่ยวกับ
ปลานิวอินไว้มากมาย

ฟู
เจ้านี่
ชินทา
ตี

ปลานิวอิน
ตม่น้ำตาล
นี่มัน
แตกกรรบกจับ
อยู่ในปาก
ชลดเซี่ยม
อย่างที่ป่า
บอกจริง ๆ

ดูจ
คนเกิด
คันไค
ลย่าง
เรา
ซึ้งนั้ก

น้ำชูป
เซี่ยมซัน

เนื่องจากต้นกำเนิด
ของนิวอินโซบะอยู่ที่เกียวโต
จึงทำให้กันว่านิวอินโซบะ
ของโอตารุเอง
ก็จะมึรชออ่อนแบบ
ในแบบคันไซรีเปล่า
แต่วัฒนธรรมโซบะ
ของโอตารุกลับนิยมรดเซ็มซัน
ในแบบคันไคเป็นหลัก

ผู้ชาย
คนไหน
?

ที่ตามหา
รอยสัก
อยู่:

ผู้ชาย
ที่ตาม
ไล่พวก
ทหาร
นั้นไป

อย่า
ขยับ

!!:

ถ้ายิง
ออกมา
ตอนนี้
กระสุนที่พุ่ง
ออกมา
จากหน้า
ซองแก
อาจไปโดน

คุณ
เซ้า

การ
คมกลืน
ที่กิน
จะคาดเดา
อารมณ์
หรือสภาพ
ข้างกาย
ของ
อีกฝ่ายได้

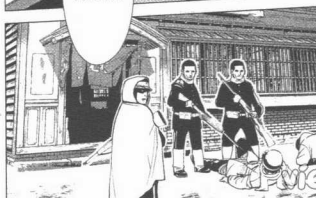
ตอนที่ 16 เทพแห่งความตาย

viewcartoon.com

หยุดอยู่ที่ตรงนั้น

อย่าเพิ่งฆ่า

เทียนแห่ง
ชะตาชีวิต
ของแก

ฉันเป็น
เทพแห่ง
ความตาย
ของแก

ฉันจะ
เป่าให้ดับ
เมื่อไหร่
ก็ได้

ว่าให้ช่วย
ตามหาผู้ชาย
ที่มีรอยสักแปลกๆ
แล้วสังฆสน
หมอนั้นซะ

ฉันแค่ได้รับ
การไหว้วาน
จากคนคุมช่อง
ของโสเภณี
ที่ถูกทำร้าย
อย่างหนักมา

ก็ต้อง
อยากหนี
เป็นเรื่อง
ธรรมดา
ไม่ใช่เหรอ
?

บอกว่า
จะเรียก
โสเภณีคนนั้น
ให้ทำฯแต่มี
กลุ่มคนถือปืน
มารุมล้อม
แบบนี้

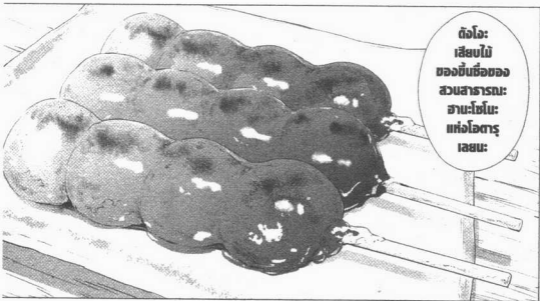

ชอบ
ของ
หวาน
มั๊ย?

เอ๋
?

ไม่ได้
พลาด
จับ
หรือ
จาก
ที่นี่

ตั้งใจ
เสียบไม้
ของขึ้นชื่อของ
สวนสาธารณะ
ฮานะโฮโตะ
แห่งโอตารุ
เลยนะ

ไม่ได้กิน
ของหวาน
มานาน
จนต่อมน้ำลาย
แทบจะกระเด็น
ออกมาเลย

อร่อย

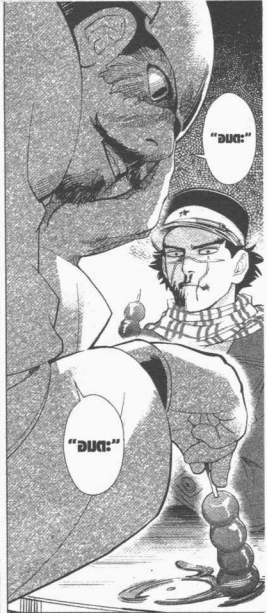

“อมต:”

เราเจอ
ลูกน้อง
บาทเจ็บ
ปางตาย
อยู่ริมฝั่ง
แม่น้ำ

เขียน
ตัวหนังสือ
ไว้ด้วย
ปลายนิ้ว

“อมต:”

“อมต:”

ทางออก
อยู่ทางนั้น
รีเป่าน้ำ

ขอบคุณ
ที่
เลี้ยง
ขานม

คนที่ทำร้าย
สิบตรีโอภาตะ
คือแกไข่ม้อย

สุกimoto
คนอมตะ

นิ่งลง

ฉันไม่ได้
ซื้อสูกimoto
อะไรนั้น
ซะหน่อย

ผิดคน
แล้ว

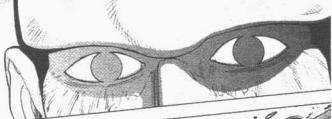

เดี๋ยว
มา
ซะเลย
นี่

พวกแกนี่
หน้าเหมือน
กันเลย
คนที่พาดฉัน
ด้วยปืน
คือคนไหน?

ประทีปตรา
ไว้กลาง
หน้าผาก
ซะหน่อยสิ

ไกล
นิดหน่อย

ฉันเคย
เห็นแค่ครั้งเดียว
"สุกโม่ได้กบอมตะ"
ที่หัวซุน

แต่เป็น
การต่อสู้
ที่องอาจ
ห้าวหาญ
ราวกับ
เทพอสูร
จนมีอาวุธ
ละลายตา
ได้

ฉันสังเกตเห็น
อยู่กอดพด
ที่สอด
ไม่ได้ไป
หัวซุน

น่าจะ
ผิดคน
จริง ๆ
นั่นล่ะ

พอเห็น
ที่ตะลุมบอน
กันหน้า
ร้านโชบะ
ก็นึกออก
ได้ทันที

ที่ฉันเห็น
ในตอนนั้น
คือแก

นั่นเพราะ
แกมีรอยสัก
รหัสลับ
ที่บอกที่ซ่อน
ทองคำ
ใจเล้า

ทำไม
สิบตรีโลกาตะ
ถึงต้องเข้าใกล้
สุกี้ไม่ได้
คนอมตะด้วย
!

แกกลัวว่า
มันจะเชื่อมโยธ
ไปถึงเรื่องนั้น
เลยคิดหนี
จากพวกฉัน

ซ่อน
เอาไว้
ที่ไหน
?

แกมี
รอยสัก
นาฬิกา
ไข่มุก?

ก็สมอบ
โดนลูกกระสุน
เจาะปลิว
ไปนิดนึง

จะเช็ก
ถึงรูตุด
เลยก็ได้
ไม่ว่า

ทองคำ?
รอยสัก?
ชุดอะไรนะ
ไม่รู้เรื่องเลข
จะลองเช็ก
สัมภาษณ์
ของฉันคุ้มมั๊ย?

ชะ
ชะ
ชะ

พลเอก
ของพวกเขา
ยังสติดีอยู่
แน่หรือ?

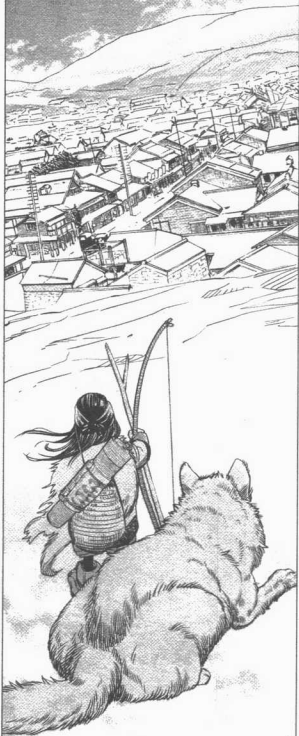

แกคือ
สุกิมโด้
คนอมตะ
จริงๆ

ไม่
กะพริบตา
เลยซักกนิด

เป็น
ผู้ชาย
ที่น่าทึ่ง
จริงๆ

แต่ว่า
นะ

ฉันจะ
กัดกิน
เทียน
กิ่งกรือบๆ
ตั้งแต่หัว
ลงมา
จนมันดับ
ไปเอง

ถ้า
เปลวไฟ
ของเทียน
แห่งชีวิต
แก้มันไม่ดับ
เพราะ
ความออมตะ
ล่ะก็

!!!
!!!
!!!
!!!
!!!

วิธี
รักษาชีวิต
ในที่นี้
มีอยู่ทางเดียว

คือมาเป็น
ลูกน้อง
ของฉัน:

ตอนนี้มีเกือบ
100 คน
ทำงานกระจาย
ในแต่ละพื้นที่
ของฮอกไกโด

ฉันสูญเสีย
ลูกน้องไปมาก
ในสงคราม
คนใช้งาน
เลยไม่พอ

ทองคำ
คือ
เงินทุน
กองทัพ

อาวุธกับ
เครื่องกระสุน
ที่ขโมยมา
จากอาชานิคมว่า
เหลือไม่มาก

อย่างนั้น
คนหาร
ส่วนแบ่ง
ทองคำ
ก็มาก
เกินไป
นะสิ?

พวกคุณ
คิดจะทำ
อะไรกันแน่
?

ชื่ออาวุธ
จาก
อเมริกา

รวบรวม
อาวุธ
รุ่นใหม่
ล่าสุด
จากทั่วโลก

แล้ว
เข้ายึด
กองพล
ที่เจ็ด
|

**และ:
เอาฮอกไกโด
มาไว้ในกำมือ**

ควบคุม
เมืองท่าหลัก
ที่เป็นเส้นทาง
การขนส่ง
ทรัพยากร
ธรรมชาติ
ไปสอนชู

**เป็นวีรบุรุษ
ในสงครามแท้ๆ
แต่พอ
กลับประเทศมา
กลับต้อง
ใช้ชีวิตเรื้อรัง**

สูญเสียม
มากกว่า
ไม่ใช่วีใจ
?

ใต้:โร
ตอบแทน
บ้างมึช
?

มาร่วมสู้
กับพวกเรา
เถอะ:

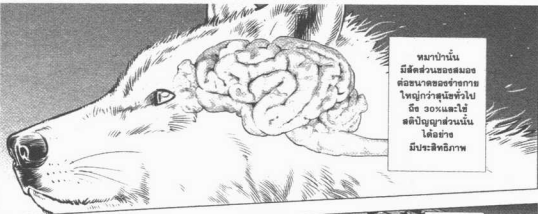
ฉัน
ต้องการ
ทหารที่
กล้าหาญ
อย่างแก

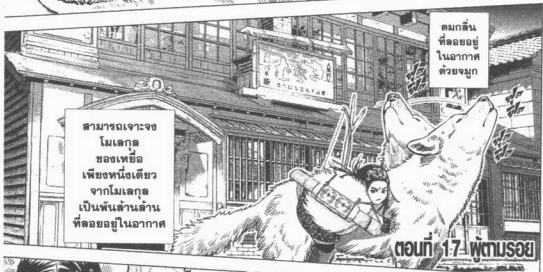
เกียบ
จะหัก
ต้อกรือบ
ซะแล้ว

ฉันคง
ติดตาม
แกไม่ได้
หรอก

หมาป่ามัน
มีส่วนส่วนของสมอง
ต่อขนาดของร่างกาย
ใหญ่กว่าสุนัขทั่วไป
ถึง 30% และใช้
สติปัญญาส่วนนั้น
ได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ

สามารถเจาะจง
โมเลกุล
ของเหยื่อ
เพียงหนึ่งเดียว
จากโมเลกุล
เป็นพันล้านล้าน
ที่ลอยอยู่ในอากาศ

ตมกตื้น
ที่ลอยอยู่
ในอากาศ
ด้วยจมูก

ตอนที่ 17 พัดมรณะ

สิ่งที่ตึง
ตึงภาพ
การแยกแยะ
กลิ่นที่สุดยอด
ให้ออกมา
ได้อย่าง
ชัดเจนเหมือน
แอมโมเนีย
และ
กรดอะซิติก

ซึ่งก็คือ
กลิ่นตัว
ของ
เหยื่อ
นั่นเอง

ประสาท
ตมกตื้น
ดีกว่ามนุษย์
หลายหมื่นเท่า
สามารถ
แยกแยะกลิ่น
ได้มากกว่า
สามพันล้านตัว

โดยมีปฏิกิริยา
แตกต่างกัน
ตามแต่ละชนิด
ซึ่งกลิ่นที่ไม่จำเป็น
ต่อการดำรงชีวิต
ของหมาป่าเช่นพืช
หรือสิ่ง
บางอย่างที่

ตอนที่ 17 ผู้ตามรอย

โฮโรโคว
คาบุง
นี่ละคือ
ผู้ตามรอย
ที่แข็งแกร่ง
ที่สุด

ฮ้าว ?

"ฮิเน
เซทต"
เบสิอกไม
ฉำพรบ
จุดไฟ

จับคือ
"ราชาแหกคุก"
ชิราอิช
โยชิทาเกะ
เฟ้ย!

ไม่ใช่
สุกิ
โมโต้

นายคือ
"ราชา
แหกขี้"
|

กิน
ไม่ได้
นะ

เจ็บ
เจ็บ
เจ็บ
เจ็บ

อะไรกัน
เธอมันเด็กโง่
เมื่อตอนนั้น
ไม่ใช่รี

ไม่มีเศษ
มีจับอยู่
คนเดียว

สุกิ
ไม่ได้
อยู่ที่ไหน
?

เรทาร์
ไม่มีทาง
ตกดิน
ผิดแน่

หรือ
ว่า
ตอน
นั้น

ถูกต้อง

ทำไม
ถึงพา
มาหา
ชิซาอิชิ
|
น่าแปลก
และ
ก็ให้เรทาร์
จากดิน
ถูกต้องของ
สุกิไม่ได้
นี่นา

ไม่ผิด
แน่
ตอนนั้น
หยิบ
ถุงเท้า
พึดซ้ำง

ยังแท้่ง
ไม่สนิท
แต่ก็ใส่ได้
แด้วละ

หุบ
ปาก

อย่างซี้เนื่อ
เข้าใจละ
ชาวตือนั่นคือ
สุกิไมได้เนื่อ
เทรอนเีย

เอา
หนังรอยลัก
หนีไปแล้ว
ละสิ

อะไรกัน
เธอโดน
สุกิไมได้
หักหลัง
มาชั้นเรอะ
?

น่า
หะ
ฯลฯ

ก็ว่าอยู่
ว่าทำไมจู้ๆ
ถุงเท้า
ก็ไม่ได้ไหมมึน
ขบู่ข้างเคมึน

ถ้าสักก็ไม่ได้
พรออยสัก
หนึ่งมนุษย์
ไปจิงจาละก็
บ้านนี้
คงโดนฆ่า
ไปแล้วละ

ได้ยินว่า
เมื่อวานที่
ช่องโศกแดน
มีผู้ชาย
ใส่หมวกทหาร
ที่มีรอยแผล
ขนาดใหญ่ที่หน้า
มาอาละวาด

ฉัน
รวบรวม
ข้อมูล
ข้อ มูล
ข่าวสาร
ของเมือง
ตาม
ปกติ

แล้วถูกพาไป
ที่ศูนย์ของ
กองทัพที่เจ็ด

ข่าวลือ
อะไร
?

เจ็บ
เจ็บ
เจ็บ

พา
ฉันไป
ที่นั่น

ลูกบุญ
อาบยา
นี่ถ้าเป็น
หมีสีน้ำตาล
จะใช้เวลา
สิบวินาที

แต่ถ้า
เป็นนก
แค่หนึ่งวินาที
จะตายโดยที่
ขยับไม่ได้

รอ
เดี๋ยวนะ
ซอล้างหน้า
ที่เพิ่งตื่น
ก่อน

เข้าใจ
แล้วๆ
อย่าเพิ่ง
เอาหัน
มาทางนี้
เป็น
เด็กที่
วุ่นวาย
จริงๆ

สุกี้
โมโห
|

ก็สงครามใจ
ไม่ตีมันตรง
จริงๆด้วย

หนี
ไปแล้ว

ด๊าบ

มีอะไร
เหรอ
?

ฮ๊ะ

ย่ำเท้า

ฮึบ

ฮึบ

เจ็บ
เจ็บ
เจ็บ
เจ็บ

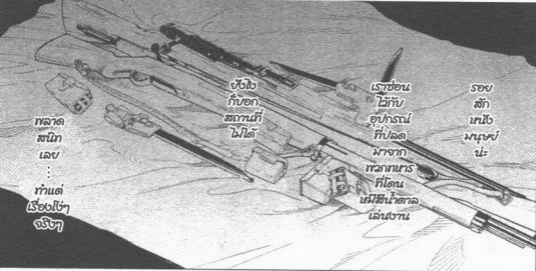
แม้คิด
จะหลบอยู่ที่ใดก็ตาม
เรพาร์ก็จะหาเจอ
แล้วลากออกมา
ได้อยู่ดี

เรพาร์
สามารถวิ่ง
ด้วยความเร็ว
ระดับเดียวกับ
ความเร็วสุดก่าสือ
ชอนนาย
ได้ตลอดทั้งคืน

ยังใจก็หนี
จากการตามรอย
ของโฮโรคว
กามุข
ไม่ได้แน่นอน

ลองหนี
ดูสิ
ราชา
แหกคุก

พลาด
สนิก
เลข
...
ทำแต่
เรื่องเข้าใจ
จริงๆ

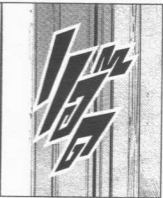
ขังไว้
กับอก
สถานที่
ไม่ได้

เราซ่อน
ไว้กับ
อุปกรณ์
ที่ปลอดภัย
มาจาก
พวกทหาร
ที่โดน
หนีสิน้ำตาล
เล่นงาน

รอย
สัก
เหนือ
มนุษย์
นะ

ยังมีชีวิต
อยู่มั๊ย
เจ้าตังโงะ
เสียบไม่
?

ได้ขึ้นมาว่า
สุกโมโต้
คนอมตะเนี่ย
ต่อให้
ได้บาดเจ็บเจ็บ
ขนาดที่ว่า
แพทย์สนาม
ยังต้องย้ายหน้า
วันรุ่งขึ้นก็หาย
เป็นปกติ

เมื่อวาน
ฉันต้องเข้าไป
ที่ตงนี่เต็มแฉง
จนหน้า
มันบวมเป่ง
แต่ตอนนี้
มันยุบลงแล้ว

แต่ว่า
นะ
โคเฮ

ไม่ผิด
คน
นั่นแหละ
โยเฮ
?

เจ้านี้คือ
“สุกโมโต้
คนอมตะ”
นั่นสินะ

นั่นก็ยิ่ง
น่าสงสัย
ว่ามี
อยู่จริงา
แน่รีเปล่า

ถ้า
ฆ่าไป
จะไม่รู้
ที่ซ่อน
รอยสัก
เอานะ
โยเซ

ถึงจะ
ศวกเครื่องใน
ออกมาหมด
พรุ่งนี้จะหาย
เป็นปกติ
ด้วยมัยนะ
?

ทันนิ้ว
มันไปเรื่อยๆ
จนกว่ามันจะตาย
ที่ซ่อน
ออกมาก็ได้

อย่า
มัวแต่
อ่อนข้อ
อยู่เลย

ทีโอ?
ละเมอ
อะไร
ซ่อนมัน
เนี่ย

จับจะ
ประกบตรา
พวกหก
เพื่อจะได้แยก
พวกหก
ออก

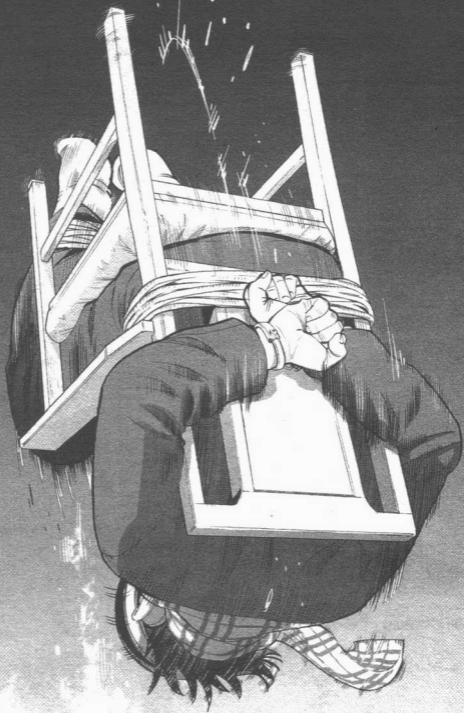

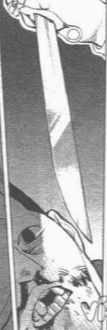
แก
ว่าไ
นะ?

ก็
ที่
ที่
ที่

ข้าคือ
สุกิมโตะ
คนอมตะ
นะโ้วช

โ้ว

(แปด
ไม่ว่า
เมื่อไหร่
ก็ช่วย
อยู่กับเธอ
ด้วยนะ

(แปด
อาชิริปะ
เป็นสมบัติ
ของฉัน

(แปด
คุณ
สุกimoto

สเปเชียลแองส์
โอคุมะฮัคโค
บ.ก.ผู้ดูแล

หน้าแดง

ตัวมาก
ฮินนาจัง

เฟ๋
เฟ๋

ฮิน
นา

ตรง
ไหน
?

ไอ้

เนื้อตัวมาก
ติดแก้มแล้ว
เห็นมัย

นี่
สุกิ
โมไต

ออก
รียัง
?

กิน
มูม
 माम

ก๊วนต:ทล:
ออย่างทบเต็ก
เลยน้ำ